

Č. I. Ves Osvračín.

RODOPISNÁ GALERIE.

II.

Jiří Felix:

ROD FELIXŮ kmene osvračinského.

ÚVOD.

Rodové jméno Felix (latinské, značí šfastný) vzniklo ze jména křestního, proto je hojně již v době tvoření příjmení. Vyskytuje se po všech končinách naší vlasti i v cizích zemích po celém světě, jak jsem zjistil z telefonních seznamů jako přednostou telefonní ústředny v Praze i na svých cestách. Hned na počátku svého badání zjistil jsem, že se od pradávna vyskytovaly rody jména Felix v různých krajích, aniž bylo možno třebas ien z dálky najít vzájemnou příbuznost. Tak žili Felixové ve východních Čechách, v Dobrušce, v Týništi, v Hořicích, kde se narodil J. F. Felix, který byl lékařem, ředitelem nemocnice při Dunaji ve válce rusko-turecké r. 1877-8 a zakladatelem zdravotnictví v Rumunsku; z Hradce Králové pocházel MUDr. Adolf Felix, jehož tři synové vynikli ve veřejném životě: Ph. Dr. Václav Felix byl profesorem na vysoké škole technické v Praze, Jaroslav Felix byl radou vrchního zemského soudu a politicky činným (státovárník, pak příslušník Národní Demokracie) a Josef Felix byl profesorem; padl na frontě r. 1916. S těmito dvěma jsem se seznámil ve vinohradském Sokole.

Jiné kmene Felixů žily v Bechyni, kde již nejsou, nýbrž se rozptýlily po jižních Čechách a ovšem též po Vídni (Wien), kde žijí potomci i jiných kmene z Českomoravské pahorkatiny (Jihlava, Žďár, Telč atd.) i z našeho kmene. Rod Felixů vyskytuje se též v Olomouci, na Slovensku, kde jsem zjistil v Košicích rodiny pocházející z Rožnavy, atd.

Do šlechtického stavu byli povýšeni Felixové, kteří si obrali přídomky ze Streitena u, patriciové města Domažlic, kteří svému rodnému městu dali několik primátorů, zchudli a žijí

dnes ve Vídni (Wien). Dále Felixové z Ebenholzů, z Mínen -
sturm u. J. Pilnáček uvádí ve svých »Staromoravských rodech«
rytíře Felixe a Felixe z Veselovic.

Ve Staňkově žili v 17. století Felixové, kteří ke konci století se
psali Stiassny, a v Kolovči žili Šfastní (Felixové), z nichž byl druhý
farář kolovečský Jiří Felix (Šfastný) 1663 až 1668, Daniel 1753 až
1759 atd. Potomci tohoto rodu žijí dosud v kraji.

V Praze se ženil u sv. Tomáše roku 1609 Jan Felix ze Schür-
fingu, v biskupství kostnickém (Konstanz) s Kateřinou, dcerou
pražského měšťana Abrahama Martina. Snad jeho potomky jsou
Felixové, kteří se vyskytují v 17. a 18. století v Praze a okolí, v
Hloubětíně a Vysočanech.

Se žádným z těchto rodů nenašel jsem však spojitosti rodu
Felixů, který se koncem 17. století usadil ve vesnici Osvračíně a je-
hož osudy jsou předmětem dalšího líčení.

KMEN FELIXŮ OSVRAČÍNSKÝCH.

V lesnaté vrchovině za Sv. Vavřinečkem pramení potok Rubřina, protéká Domažlicemi, pohání za nimi mnoho mlýnů, (Spálený mlýn a j.), teče vesnicemi Nahošicemi, Bližejovem (Blisowa), míjí Františkov a za Chotiměří přijímá potok hradíšťský. Ten sbírá své vody v kdyňské pahorkatině pod Staněticemi, u Hřichovic, Hradiště, protéká Lštění, katastr obce Malonic a je od Hřichovic až za Lštění upraven. Za Osvračinem vlévá se do Rubřiny potůček, jenž sbírá své vody za městečkem Kolovčí a u vsi Močerad, protéká rybníkem u vsi Mimova. Pod Bílým mlýnem u města Staňkova vlévá se Rubřina do Radbuzy, která spěje od Horšovského Týna (Bischofsteinitz) vesnicemi Křenovy a Vráňovy, přijímá na levém břehu u Staňkova potok od Puclic a na pravém Merklínu atd., až v Plzni se pojí s Úhlavou a Mží v Berounku. Merklínka vyvěrá z velikého rybníku v Merklíně, jejž napájí m. j. potok pramenící v údolí Kdyňské pahorkatiny nedaleko zříceniny hradu Herštejna, protéká dva rybníky, nad nimiž vysoko nad lesy se zříceninou hradu Netřeby (tisícileté tisy) se prostírá ves Úboč. Potok protéká dále rybník v Únějovicích a svádí vody od Chudenic atd. k rybníku v Merklíně.

A tak jsem vodopisně i horopisně určil a vyjmenoval skoro všechna místa v milém kraji, v nichž sídlily nebo dosud žijí rodiny rozvětveného kmene Felixů osvračínských nebo kam si chodili členové rodu pro nevěsty.

Rody, které si polatinštily rodné jméno, pocházejí pravidelně z měst a městeček s humanistickými školami. Také náš rod, třebaže se nejvíce věnuje zemědělství, počínaje čtvrtým mým pradědem Janem, nar. kol r. 1682 a zemř. r. 1762, dostal se do krajiny osobami stavu ūřednického. Jest velmi pravděpodobno, byť ne prokázáno, že Václav Felix, jenž s chotí Kateřinou křtil r. 1662 a 1666 (matrika I. v Kolovči) syny Jana Kristiána a Adama Maxe, byl mým VI. pradědem. Byl správcem nebo jiným panským služebníkem v Úboči, čemuž nasvědčuje, že jeho synům byli kmotry děkan Jan Reisz, hejtman Jan Hendrich, paní Anna Radonická, chot purkrabího atd. V poz. knize Úboče se Václav Felix nevyskytuje. — V téže matrice je r. 1690 uveden jako kmotr synka srbického správce Thomasze František Felix, snad starší syn Václavův, »správce w ostratschinský«; při křtu druhého synka r. 1692 již se nejmeneje, byl již asi mrtev. To by se zcela shodovalo s tím, že moje V. prababička Maří Magdalena byla r. 1708 již po druhé vdovou. V poz. kn. osvračínské z r. 1708 je obšírný zápis o

prodeji chalupy, kterou její druhý manžel Ondřej Frank vystavěl na pozemku od mil. vrch. zakoupeném, Matouši Kochmannovi za 57 zl. Tento Frank byl »člověk svobodný a šel k vůli ní do chudenického poddanství na chalupu«. To přímo vnucuje dohad, že se vdova po záhy zesnulém správci seznámila s mužem rovněž svobodným, který však neměl vzdělání pro správce, a tak se spokojil kupelem chalupy v Osvračín; na víc oba neměli.

Ves O s v r a č í n (Wostratschin) má 147 domů, 692 čes. obyvatele, trojtřídní školu, poštu, zámek a mlýn. Fara se připomíná již ve 14. stol. Roku 1655 byl Osvračín přifařen k Bližejovu (Bli-sowa), 1784 fara obnovena. Matriky bližejovské fary počínají roku 1644, ale mají dost mezer, zvláště r. 1677-1711 a proto chybí údaje o předcích, o nichž je řeč v úvodu. Osvračín míval v 14. století vlastní pány. Koncem 17. století dostal se do majetku Czernínů z Chudenic, začátkem 18. století svob. pánům Hildprandtům z Ottenhausen, kteří jej r. 1800 prodali Janu Schmausovi. Roku 1819 koupil jej Adam Nonner, 1821 Jiří Ludwig z Löwenhelmu, 1833 Karel a Terzie Böhmovi a téhož roku Jan Benischko z Dobroslavě. Roku 1836 stal se jeho majitelem František Karel hrabě Cavriani; nyní náleží zámek a dvůr dědicům Ondřeje Zieglera.

Mariana, Mařena, správně Maria Magdalena Franková koupila svému synu Janu Felixovi od Jana Taušla chalupu, na drnu vystavěnou. Zápis je z r. 1711 a udává, že je při chalupě 6 strychů 2 věrtele polí, luk pod 1/2 vozu sena a zahrada pod 1/2 věrtele. V té době byl již Jan ženat s Dorotou, jejíž příjmení jsem nemohl zjistit. Jeho máf zemřela r. 1737 ve věku 97 let, jak udává matrika, ve skutečnosti však asi ve stáří 77 let, neboť Ondřej Frank by by sotva šel do poddanství pro bábu 60iletou; také s ní měl dceru Barboru, která se vdala r. 1730 za Jana Kosinu ze Lštění (matr. kol.).

J a n F e l i x byl dobrým hospodářem; své tři dcery provdal na grunty: nejstarší, Kateřinu, r. 1736 za Adama Kochmanna, Evu, (* 1724) za Adamova syna Jiřího Kochmanna a Dorotu (* 1720) za Jana Kůsu. Syn J a k u b (* 1715) vystupující jako kmotr a svědek až do r. 1751, zemřel asi svoboden, synové J o s e f a J i ř í založili 2 pošlosti. Jan Felix se dočkal hospodářského vzestupu svého syna Josefa a zemřel r. 1762 ve věku 80 let; jeho chof Dorota zemřela r. 1752.

* * *

A. POŠLOST JOSEFOVA:

Děti Janovy byly křtěny v Bližejově (Blisowa). Josef (* 1713) ujal od mil. vrch. zpustlou chalupu po † Matouši Martinkovi a vystavěl na jejím místě novou, nynější č. 78, mezi farou a zámkem. Mil. vrch. — Jan Josef Hildprandt z Ottenhausen, purkrabí Jan Václav Fiala — vyměřila mu k tomu 12 strychů polí a svěřila mu šenkování svého piva a páleného, všechn handl a bití dobytka, od

něhož měl vrchnosti zdarma odváděti jazyk, jakož i pecen chleba atd; z toho platil 8 zl. činže. (Opis této zajímavé smlouvy z r. 1749 jsem dal p. Bohumilu Felixovi, hotelieru v Staňkově). Josef hospodařil tak dobře, že již r. 1751 kupuje od Jarolíma Klementa dvůr, nyní č. 58, za 239 zl. 49 kr., který r. 1771 odevzdává synu Josefovi v ceně 260 zl. Josef st. se oženil r. 1737 (matr. Staňkov) s Magdalénou, dcerou Jana Piela, sedláka z Křenov, která mu povila 12 dětí, z nichž 6 dospělo; čtyři synové: Jakub, Josef, Jan a Hřimán založili dosud kvetoucí 4 hlavní linie, z dcer Ludmila (* 1751) provdala se 1767 za Jana Martinka a stala se pramáti rodu Martinků na č. 56 a j.; Johanna (* 1753, † 1773) byla vdána za Jakuba Stängla, rychtáře z Poděvus. Josef st. zemřel mezi r. 1781 a 1789, jeho chof r. 1789.

1. LINIE JAKUBOVA (LŠTĚNSKÁ).

Lštění jest ves o osmdesáti staveních a asi čtyřistapadesáti obyvatelích, kteří — až na majitele panského dvoru — jsou vesměs Češi. Připomíná se již ve 12. století. Ve 14. století mělo své vlastní zemany, v 15. století bylo v držení Bohuchvalů z Hrádku, kteří též vystavěli čtyřhrannou vysokou věžovitou tvrz (dodnes úplně zachovalou, sloužící však za sýpku). S rukou Elišky Bohuchvalky z Hrádku dostalo se Lštění kolem r. 1519 Diviši Czerninovi z Chudenic. Oba manželé darovali r. 1570 zvon se svými znaky a věnováním chrámu lštěnskému. Zvon, dílo slavného zvonaře Brikcího z Cimperka, dodnes svolává věřící ke službám božím.

V držení statku následoval po Diviši Czerninovi jeho zef Koc z Dobrše. Roku 1610 až 1665 drželo statek král. město Domažlice, které jej prodalo Jaroslavu Kunatovi, hraběti z Bubna a Litic. Od něho přešlo opět do vlastnictví Czerninů. R. 1719 koupil jej svob. p. Jan Max Kyšperský z Vřesovic a s rukou jeho dědičky Elišky r. 1748 dostal se hrabatům Dohalským z Dohalic, kteří jej prodali r. 1895 za 150.000 zl. Dr. Štarkovi z Plzně, jehož dědici statek dosud drží.

Lštění mělo vlastní faru až do roku 1641, kdy byl poslední farář Jan Šnelig Švédský, kteří sem vpadli, v Úboči dostižen a umučen. Od té doby bylo Lštění přifařeno ke Kolovči až do josefínské reformy r. 1784. Škola jest zde od r. 1794.

Obyvatelé hovoří nářecím domažlickým a ještě za mého děství nosili domažlický (chodský) kroi, (moje matka až do smrti r. 1909).

Průčelí dvorce č. 18 ve Lštění (uprostřed vsi) má též chodský ráz; obytné stavení — vrátka — vrata — srub. Srub slouží k úschově drobného hospodářského nářadí, postrojů, šatstva v truhlách a skříních, zásobních peřin atp. a půda za sýpkou.

* * *

Praotec Josef Felix opatřil své děti nejen slušnými věny, nýbrž i jistým vzděláním. Nejstarší syn JAKUB (* 1738) uměl číst a psát a byl proto zván skoro ke všem smlouvám a svatbám. Rád se stavuji u tohoto svého prapraděda i pro jeho jiné vzácné vlastnosti, jež dále vyličím.

Jakub se přiženil r. 1764 do Lštění na celolání dvůr č. 15 st. 18 n. Dvůr ten převzal r. 1670 Šimon Tříška po svém otci Janovi a matce Kateřině ze starší linie Křepelů. Šimon Tříška byl majetný sedlák, dětí neměl, jen sestry a tak jím r. 1728 rod vymřel, ale dvůr č. 18 zve se dodnes — po 200 letech — »u Tříšků«. Dvůr se dostal do držení Jana Krause a jeho choti Roziny, dcery Jiřího Buška, sedláka ze Lštění č. 4 st. 5 n. Ale i tito manželé měli jen dcery: Marie dostává dvůr a vzala si Jakuba Felixe. Anna se vdala za Valentina Vrbu ze Srbic, Markéta za Jakuba Chloupka z Kanic a Kateřina za Šebestiána Čepičku z Kanic.

Jakub převzal statek roku 1771. Za tu dobu, co žil s tchánem společně, získal takovou důvěru, že v trhové smlouvě výmink, který jinde zaujmá vždy větší část smlouvy, zní prostě: »Bude povinen nový hospodář otce a matku manželky jeho na místo výminku do smrti jejich zdravou a šatstvem podle slušnosti dochovat a je vždycky s náležitou počestností předcházet.«

Ke dvoru náležely tyto pozemky: 54 strchy polí, 8 strychů luk, málo leželo ladem a něco bylo porostlin. Smluvená cena byla 80 zl., které Jakub ihned složil, »a tak žádnému dokonce nic dlužen není«. Roku 1778 platí kontribuci 33 zl. 6 kr., úroku mil. vrch. 7 kop 22 gr. Roboty vykonával každý týden 3 dny párem volů, též od sv. Jana do sv. Václava dva dny pěší. Přádlo bez úplatku zdarma vykonával.

Jakubovi zbylo z peněz, které od otce obdržel, mnohem více, než zaplatil za dvůr. (Viz pozn. I., str. 36.)

Jakub měl všechny předpoklady pro hodnost rychtářskou a skutečně již roku 1783 nacházíme ho ve smlouvách podepsaného jako rychtáře, kterým pak byl 20 let. Zemřel r. 1806 mrtvicí, jeho žena r. 1809.

Měli spolu 14 dětí, z nichž dospěli čtyři synové a dvě dcery. Dcery provdal na největší statky ve vsi a to: Markétu (* 1765, † 1804) za Matouše Křepela, sedláka č. 22 a Marii (* 1783, † 1841) za Václava Kaburka, sedláka č. 11; její vnučka, sličná Baruška Kaburková, provdala se za Antonína Jarocha, sládku v Přívozci, pak v N. Kníně a jejich synem je JUDr. Antonín Jaroch, přesident ředitelství ČMD v Praze. Čtyři synové Jakubovi: Jiří, František, Josef a Jakub Felixové založili čtyři větve.

1. Větev Jiřího:

Jiří (* 1777, † 1858) oženil se 1802 s Kateřinou, dcerou Petra Buška a Elišky Kauklové. Jest zajímavé, že otec Jiřího, Jakub, zaplatil tchánovi za domek 300 zl., avšak věno nevestino činilo sotva polovinu. Domek č. 40 st. 4 n. byl dřevěný a ještě se na něj

pamatují. Kateřina zemřela 1837. Měli 9 dětí, z nichž 6 dospělo. Dceřa Anna (* 1825, † 1900) provdala se za panského hajného a hostinského ve Lštění č. 60 Jana Nedobitěho, dcera Marie (* 1819) měla r. 1845 nemanželského syna Matěje. Syn Jan (* 1812, † 1873) usadil se v Mimově na chalupě č. 26 a oženil se 1843 s Dorotou, dcerou Tomáše Čady, sedláka z Močerad 11; tato se po smrti Janově provdala za Františka Hynka, Hřichovice 34. Jan měl dvě děti: Matěje (* 1844, † 1869) a Magdalenu (* 1847, † 1871 po jednoročním manželství s Antonínem Kouklem, domkářem, Močerady 4.). Ostatní tři synové Jiřího: Vojtěch, Matěj a Josef založili tři haluze.

a) Haluz Vojtěchova:

Vojtěch (* 1802, † 1865) vyučil se obuvnictví, oženil se 1827 s Alžbětou († 1835), dcerou Martina Skály z Hradiště a podruhé 1835 s Annou († 1892), dcerou Dominika Volfa, domkáře Lštění 41. S touto koupil 1845 od Barbory Šteflové ovd. Křepelové chalupu č. 71, která po něm dosud sluje »u Vojtíšků«, za 150 zl. Měl dceru Barboru (* 1845), provdanou za Matěje Fictuma a 5 synů:

1. Josef (* 1828, † 1904) byl železničním hlídáčem v Nahošicích, později v Radotíně u Prahy. S manželkou Markétou Turkovou ze Starce († 1914 v Domažlicích) měl dvě dcery: Marie provdala se za Františka Bejsovice, železničního zřízence v Radotíně, starší Anna (* 1858, † 1909 ve Vídni (Wien), vdala se 1903 za Josefa Strubu, krejčího a měla s ním několik dětí. Měla též dva nemanželské syny: Ludvík (* 1882 v Nahošicích) vyučil se truhlářem a žije od r. 1902 ve Vídni (Wien). Roku 1924 oženil se s Augustinou, dcerou horníka Vojtěcha Přibyla z Březových Hor, ovd. Šimůnkovou; dětí nemá. Druhý syn Karel (* 1884 v Praze II.), byl šestý poslán matce do Vídni (Wien), kde se tato živila posluhováním. Po smutném mládí vyvolil si řemeslo málo výnosné, kartáčnictví, jehož nezaměstnanost naří dolehla plnou tíhou, takže z bády i žena ho opustila. Teprve po připojení Vídni (Wien) k Říši vede se mu lépe. Roku 1908 oženil se s Johannou Hummelovou a měl s ní dvě děti: Karla (* 1910), který jest rovněž kartáčníkem, ženat s Leopoldinou Röslerovou a má dceru Rosu (* 1934); a Hedviku (* 1911), vdanou za Josefa Menarika, železničního zřízence.

2. Jakub (* 1830, † 1884) byl truhlářem ve Vídni (Wien) a oženil se 1857 s Marií Brožovou z Paračova na Písecku, s níž měl 5 dětí: Pavlinu (* 1858, † 1923) vdanou za Antonína Pechu, statvitele pian, Karla (* 1860, † 1898), Juliu (* 1862, † 1887), Matildu (* 1865), vdanou za Karla Radolfa, pekaře, a Arnošta (Ernst * 1870), který je radou vrch. zem. finančního presidia ve Vídni (Wien III/40 Wassergasse 6). Je ženat od roku 1899 s Emmou Langovou a má dceru Rozu (* 1901), vdanou za Dr. Maximiliána Taubera, radu spolkových drah; synáček Otto záhy zemřel.

3. Jan (* 1833) byl tesařem ve Vídni (Wien) a dvakrát ženat.

nat. Z druhé manželky Emilie měl děti: Františku (* 1881), Antonii (* 1884), Edmunda (* 1887) a Friedricha (* 1891). Tito dva jsou prý v Americe.

4. Václav (* 1839) byl železničním zřízencem; zda měl děti, není známo.

5. Vojtěch (* 1841, † 1911) zedník, zdědil chalupu č. 71 ve Lštění, oženil se 1872 s Annou († 1933), dcerou Josefa Trajtingera z Nahošic, s níž měl dvě dcery: Barboru (* 1874, † 1929), manželku Josefa Petra z Waldorfu a Annu (* 1876), vdanou za Ferd. Pingera z Výrova, a 3 syny:

a) Václav (* 1873), zedník, odebral se do Prahy, kde dosud žije v Košířích, Holečkova 186. S manželkou Marií Čermákovou ze Staré Huti má 4 dcery a 2 syny. Z dcer Marie (* 1897) je vdána za typografa Josefa Kmoška, Božena (* 1901) je vdána za Josefa Horčice, obchodníka na Žižkově a Anna (* 1907) je vdána za Bohumila Nerada, obchodníka na Král. Vinohradech, kdežto Josefina (* 1902) je svobodná. Ze synů Václav (* 1898), býv. hostinský, je nájemcem stáčírny piva u sv. Tomáše, Praha III; oženil se 1924 s Miladou, dcerou magistrálního úředníka Jana Pražáka, s níž má dvojčata Jiřího a Václava (* 1929). Druhý jeho syn Karel (* 1906) je soustružníkem kovu a t. č. mistrem Škodových závodů v Bilovicích nad Svitavou, a s Miladou Dočekalovou, s níž se 1933 oženil, má syny Karla (* 1935) a Vláďu (* 1937).

b) Druhý syn Vojtěchův, Vojtěch (* 1879) je horníkem kdesi v severních Čechách; bližších zpráv o něm nemám.

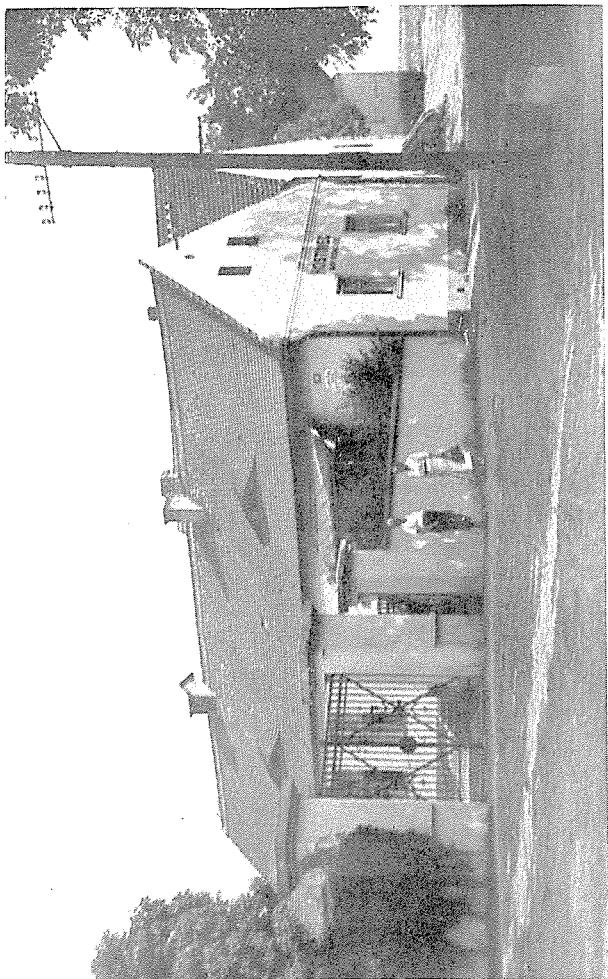
c) Třetí syn Josef (* 1877) převzal chalupu č. 71, oženil se 1913 s Dorotou, dcerou Matěje Vaňka, cihláře ve Lštění, s níž měl 6 dětí: Marie (* 1914) vdala se 1932 za Josefa Staubera a převzala od otce chalupu č. 61, kterou získal výměnou za chalupu čp. 71 i s pozemky. Otec Josef odstěhoval se do Baldova. Druhá dcera, Anna (* 1916) vdala se za Josefa Nosku v Strýčkovicích; Růžena (* 1922), Josef (* 1918), Božena (* 1925) a Antonín (* 1920) jsou na službách.

b) Haluz Matějova:

Druhý syn Jiřího Felixe Matěj (* 1815, † 1888), převzal rodinu chalupu č. 4. Byl to muž vyšší postavy, hezkého a vlídného obličeje, který nikdy žádný žert nepokazil. Byl ponocným a živě se na něj pamatuji v jeho dlouhém pláště, s rohem a halapartnou. Oženil se r. 1843 s Dorotou († 1891), dcerou sedláka Jana Křepela z čp. 56 ve Lštění. Měli 4 děti: syn Matěj (* 1843, † 1866 na cholériku), dcera Barbora (* 1848, † 1883), vdala se 1871 za Josefa Březinu a podruhé za Jana Kubše.

1) Syn Martin (* 1844, † 1924) hospodařil přechodně na chalupě č. 7, kterou prodal mému svaku Vojt. Radejovi. Ten ji zbořil a zřídil si na jejím místě zahrádku. Martin koupil potom chalupu čp. 4 a když tato vyhořela, prodal místo velkostatku. R. 1879 oženil se s Annou († 1910), dcerou Josefa Šramka z Plzně. Měl dceru

Č. 2. „Panská hospoda“, Osvračín č. 78 od sev.-záp.

Marii (* 1883), vdanou za Václava Křepela, Malanice 6 a syna Václava (* 1880, † 1931), deputátníka velkostatku. Byl to muž vyrovnané povahy, který se svou manželkou vychoval děti v lásce a kázni v řádné občany. Roku 1907 oženil se s Barborou, dcerou Jaka Fronka ze Lštění č. 36. Ze šesti dětí prvorodený Václav (* 1907), hoch řádný a milý, se v mladistvém rozcitlivění pro beznadejnou lásku zastřelil roku 1926. Dcera Anna (* 1912) si ušetřila malé věno ve službě a vdala se 1936 za Josefa Bayera, obchodníka v Modřanech; Baruška (* 1923) byla nejlepší žákyní měšťanské školy v Bližejově (Blisowa) a jest zaměstnána v tovární expedici v Praze.

Martin (* 1909) byl kočím a je nyní dělníkem ve sklárně v Hermannshütte a přiženil se 1940 na domek č. 91 v Dol. Sekyra-nech, pojav za manželku Markétu, dceru Karla Wölfla a Anny Müllerové.

Jakub (* 1915), kočí v Semešicích, oženil se r. 1940 s Marií, dcerou Antonína Hauera, zedníka z Puclic a Anny Schötterlové. Má děti Marii (* 1939) a Vilibalda (* 1940).

Tomáš (* 1920) je pekařem ve Zbraslavě.

2) Václav (* 1847) zdědil sice chalupu č. 4, ale zůstal na vojně a jako četnický strážmistr se dostal do Opočna. Tam se oženil s Františkou († 1914, dcerou Františka Špačka a Alžbety Svítilové), s níž měl tři dcery a tři syny. K posledu se odstěhoval do Nového Města nad Metují, kde r. 1917 zemřel. Dcera Blažena (* 1881), vdova po Josefě Buchwaldovi, mechanikovi, bydlí v Opočně ve vlastním domku se sestrou Josefínou (* 1888). Od paní Blaženy mám první zprávy o této haluzi. Františka (* 1886) je provdána za Jaroslava Waltera, správce důchodkové kontroly v Mladé Boleslavě. Syn Václav (* 1885) je vrchním vážným cukrovaru v Podzámčí u Opočna. S manželkou Marií Švecovou z Tábora má syna Karla (* 1911), absolventa Obchodní Akademie. František (* 1879) žije v Přešticích jako berní správce v. v., s manželkou Annou, rozenou Boučkovou z Plzně; děti nemá. Neimladší syn Jindřich (* 1892) maturoval na reálce v Náchodě. Věnoval se vojenskému povolání a 1931 odešel jako major pro chorobu do výslužby. Žije v Bratislavě, kde se roku 1924 oženil s Melitou, dcerou Morice Stankoviče, akademického malíře a majitele kožešnického závodu a Eugenie Kühmayerové; má děti Jindříšku (* 1925) a syna Dušana (* 1929).

c) Haluz Josefova:

Třetí syn Jiřího Felixe Josef (* 1822, † 1887), krejčí, odstěhoval se do Prahy na Smíchov. Roku 1856 oženil se s Marií († 1866), dcerou Matěje Dvořáka, truhláře z Kamberka a Karoliny Mrázkové. Měl s ní čtyři děti, z nichž Josef (* 1861, † 1865), Božena (* 1858, † 1919), vdala se za klempíře Josefa Štanderu, Veronika (* 1863, † 1930), vdala se za Josefa Kánského, lakýrníka. Syn Bohuslav (* 1856, † 1922) byl klempířem, oženil se s Fran-

tiškou († 1933), dcerou Františka Horálka a Františky Píchové z Vlašimě a měl dvě dcery: Alžbětu (* 1897) a Boženu (* 1906) a čtyři syny: Bohuslav (* 1902, † 1929) byl klempířským pomocníkem, Jan (* 1893) je malířem písma, Antonín (* 1895) je pošt. zřízenec, oženil se 1928 s Maří Magd. Selingerovou z Vlašimě a má dceru Alenu (* 1936); Václav (* 1900), hudebník, oženil se 1923 se Stanislavou Šedivou († 1936) a má děti Stanislavu (* 1925) a Václava (* 1931).

2. Větev Františkova.

V poz. kn. je František uváděn jako nejstarší syn Jakubův, avšak v matr. kol. jeho narození není vůbec zapsáno. Podle shodujících údajů věku při svatbě a úmrtí narodil se roku 1779. Jeho nezmanželský syn Josef z Marie Kabůrkové (* 1795) jest za to zapsán v matrice lštěnské i osvračínské. František sloužil na vojně a jako voják oženil se r. 1803 s Markétou († 1864), dcerou sedláka Jiřího Křepela ze Lštěni č. 21. Otec mu postoupil za 60 zl. 26 jiter 764 čtv. sáhů pozemků, z čehož si vyhradil přiměřený výminek, a tchýně mu postoupila místo k vystavění chalupy. Tato chalupa má čís. 25 a nese dodnes po něm jméno »u Frantů«. Tato tchýně Marie, rozená Sloupová z Milavče provdána podruhé za Mikuláše Hrbáčka, byla sice paní na velikém dvoře, ale špatně vedeném, takže nemohla dceři vyplatit věno. Svůj vlastní dvůr musila pro nesváry v rodině odevzdati roku 1816 synu Jiřímu, který za šest let dohospodařil. Tato nejstarší linie Křepelů vyznačovala se lehkomyšlností, přišla o všechno a odstěhovala se ze Lštění vůbec. Také chof Františkova zdědila vlastnosti svého rodu a hospodařila od deseti k pěti. Děje válečné a krach z r. 1811, při němž peníze klesly na $\frac{1}{5}$ své jmenovité hodnoty, přispěly značně k úpadku. František byl nucen dělati dluhy a roku 1829 prodati veškeré pozemky rychtáři Jarolímu Buškovi pro jeho syna Jiřího za 1.240 zl. Roku 1834 František zemřel a tři roky poté musila vdova prodati i chalupu »na spadnutí« č. 25 Josefu Křepelovi za 200 zl. Z toho dostalo 6 dětí po 4 zl. 53 kr! Z 12 Františkových dětí dospělo věku 7: Kateřina (* 1804) vdala se 1838 za Tomáše Škardu v Hříhovicích, Magdalena (* 1817), Marie (* 1817), Josef (* 1826); o něm není nic známo, Anna (* 1824) vdala se za Jiřího Pokorného ze Škvřnan a měla dvě nemanž. děti Dorotu (* 1849) a Václava (* 1857).

Synové Václava a Jana měli potomstvo:

A) Václav (* 1811) odešel do Plzně a oženil se s Marií, dcerou Zikmunda Ottý, domkáře v Kotterově č. 10 a Rosalie Kusové z Černic 16. Z jeho dětí Antonín a Josefina zemřeli v dětství, Anna

(* 1839), Václav (* 1850), hospodařil v Koterově na č. 10 (35 korců). S chotí Alžbětou, dcerou Martina Konдра, domkáře v Černicích č. 45 a Anny Šnebergrové z Černic č. 80, měl dva syny a 3 dcery. Z dcer Anna, provdaná Fialová, převzala hospodářství č. 10 v Koterově, Marie provd. Pytlíková a Alžběta, provdaná Matasová, nyní Benedová, jsou vesměs na selských usedlostech. — Synové byli Martin (* 1874) a Jan (* 1876). Tento, byv matkou vyděděn pro svůj sňatek r. 1906 s Annou Císařovou z Chválenic, odebral se do Plzně, sloužil u fy Sobotka jako kočí, v r. 1914-18 byl ve válce, pak se vrátil do služby u firmy, z našetřených peněz zařídil si obchod mlékem a r. 1931 najal si hospodářství č. 5 v Křimicích (78 korců), na němž užívá ovoce své neúmorné píle. Má 2 děti. Synu Janovi (* 1907) najal a zařídil hospodářství č. 42 v Křimicích. Tento se oženil 1940 s Alžbětou Vítovou z Doubravky. Dcera Marie (* 1908) studovala na obchodní škole v Plzni, byla úřednicí a 1935 vdala se za Miroslava Honzíka, pošt. zřízence v Doudlevcích a žije nyní u otce.

O této ratolesti rodu dověděl jsem se v poslední chvíli před tiskem, proto tento výšin z uspořádání.

B) Jan (* 1815) odebral se též do Plzně, kde se oženil 1837 s Annou († 1886), dcerou Václava Techla z Hrádku č. 10 a Terezie Kočandrlové. Jan formanil a dostal se na svých cestách až do Italie. Tak nasbíral hojně zkušeností, Teprve r. 1859 (poz. kn. Lobzy) odevzdal mu tchán chalupu čp. 19 v Lobzích, která právě vyhořela. Na pozemku vystavěl Jan jednopatrový dům »Felixův hostinec na pěkné vyhlídce« a provozoval v něm živnost hostinskou, při níž mu dobře sloužily jeho veliké zkušenosti z cest a veselá mysl. Byl též dobrým zpěvákem a bavíval své hosty zpěvem, komickým kázáním a pod. Byl též vitaným hostem mezi kamarády svého syna, setníka Václava, při přesnídávkách. Zachoval si veselou mysl až do smrti, která ho překvapila r. 1899. Zemřel náhle a bez bolesti. 14 dní po svém nejstarším synu Josefově. Měl 6 dětí: Dcera Anna (* 1852, † 1927) byla vdána za Matěje Kodla, elektrotechnika v Plzni. Pět synů založilo pět haluzí. Byli to Josef, Jiří, František, Václav a Vojtěch.

a) Haluz Josefova:

Josef (* 1838, † 1899) byl šikovatelem u hudby husarského pluku, se kterým měnil posádky většinou v německých městech. Když opustil voj. službu, zařídil si živnost hostinskou v Plzni, Škvřinská 13. Byl dvakráté ženat. První chot, Barbora († 1891), byla dcerou Tomáše Kubíčka a Barbory Chudobové z Chotče u N. Paky, druhá, Anna, s níž se oženil 1892, byla dcerou Josefa Kubíčka, bratra první choti. Z prvního manželství měl sedm dětí, z nichž 5 došlo: 1) Marie (* 1866) provdala se za Vincence Grohmannu, řídícího učitele v Prachaticích, 2) Rosálie (* 1879) provdala se za Bertholda Thiela úředníka ve Vídni (Wien), ze synů 3) Rudolf (* 1869, † 1911) byl dělostřeleckým setníkem v Stanislawó-

vě, 4) Josef (* 1868, † 1932) byl podplukovníkem a oženil se 1900 s Johanou dcerou Jakuba Pflanzera, majitele pivovaru v Hojsově Stráži (Eisenstrass). Měl dvě děti: Jindříšku (* 1904), provdanou za ing. Reginalda Czermacka, Frankfurt (Main) a Alfreda (* 1901), který je inženýrem chemie a působil ve Vevči (Jugoslavie), u Vídni (Wien) a nyní v Memmelu. R. 1929 oženil se s Annou, dcerou železn. úředníka Jiránka z Plzně a má syna Gerharda (* 1930). 5) František (* 1873, † 1921) byl sládkem v Broumově v Čechách (Branau S.) a ženat (1893) s Antonií Zenkerovou z Hammeru u Mostu (Brüx). Zanechal dvě dcery: Růženu (* 1894) provdanou Jaschkovou ve Vídni (Wien) a Valerii (* 1895), úřednicu v Broumově (Braunau).

Z druhého manželství s Annou Kubíčkovou, která se podruhé provdala 1900 za Jana Ejema, maj. realit v Plzni, měl Josef Felix 6) syna Adolfa (* 1892), technického úředníka Škodových závodů v Plzni, který se oženil 1918 s Julií Vincourovou z Olomouce a má syna Vladimíra (* 1919), abit. gymnasia.

b) Haluz Jiřího:

Druhý syn Janův byl pokřtěn jménem Vít Jiří, ale užíval i v úředních spisech pouze jména Jiří. Narodil se 1843 a zemřel 1898. Vyučil se kamenictví. S manželkou Annou Kuškovou z Holoubkova († 1904) měl syna Jakuba (* 1866, † 1929), který byl ředitelem kanceláře krajského soudu v Plzni a byl dvakrát ženat. S první chotí Marií Pelšíkovou († 1906), s níž se oženil r. 1890, měl dcery: Marii (* 1891), učitelku, Boženu (* 1892), vdanou za Ing. Emanuela Klíra v Plzni a syna Eduarda (* 1897), městského úředníka v Plzni, který se oženil 1922 s Růženou Jílkovou a má dceru Boženu (* 1932). R. 1910 oženil se Jakub s Matyldou Bolkovou, s níž měl dceru Zdenku (* 1911), jež se provdala za MUDr. Richarda Schneidera v Nečtinech.

Jiří se rozešel s chotí a odstěhoval se do Klatov, kde se zúčastnil stavby dráhy Domažlice—Klatovy—Horažďovice. V Klatovech založil si novou domácnost s Marií Lažanskou († 1919), dcerou Josefa Lažanského, hostinského v Plánici č. 28 a Anny Sládkové ze Zborova. Po skončení stavby najal si hostinec »na Baště« a měl hlavní sklad koutského piva pro Klatovy a okolí. Hostinec vedla po něm Marie Lažanská zprvu sama, později se synem Václavem. S Marií Lažanskou měl Jiří 5 dětí, které ovšem mají jméno Lažanský po matce:

1) František (* 1877), techn. úředník Měšťanského pivovaru v Plzni, oženil se 1904 se Štěpánkou Zápařkovou z Černotína u Hranic na Moravě a má dceru Amálii, provdanou za Jana Horáka, býv. franc. poddůst. a letce v. v.

2) Kateřina (* 1879) vdala se za Jiřího Cyphellyho, vedoucího úředníka pojišťovny Asicurazioni generali v Plzni; jejich syn JUDr. Václav Aleš Cyphelly, advokát v Praze II., Žitná ul. č. 5., mně u-

možnil nadiktování tohoto dílka, když jsem byl stižen oční chorobou.

3) Josef (* 1882) byl horníkem a r. 1911 se zabil pádem do dolu v Lomu u Duchcova (Dux). S manželkou Annou roz. Langovou měl syna Miloše (* 1911), učitele.

4) Václav (* 1883) koupil 1912 hostinec »na Baště« v Klatovech, oženil se 1914 s Marií Reišlovou a má syna Václava (* 1915).

5) Marie (* 1890) zemřela 1908. Roku 1885 byl Jiří Felix soudem ustanoven poručníkem dětí Marie Lažanské na její návrh. Marie Lažanská získala ještě za jeho živobytí dva domy, které pak zase prodala.

c) Haluz Václavova:

Václav, třetí syn Janův (* 1845), byl setníkem p. plk. 35 v Plzni a zemřel mrtvicí 1889. R. 1888 dal se oddati s Antonií Kremlíčkovou, matkou svých dětí Antonie a Václava. Antonie (* 1883) je vdovou po Ing. Rudolfu Tomsovi v Praze XII., Václav (* 1880) je majorem v. v., ženat od roku 1914 s Marií, dcerou Josefa Částka z Dříš a Marie Slezákové.

d) Haluz Františkova:

František, čtvrtý syn Janův (* 1847), zdědil po otci jarou mysl. Vyučil se sladovnictví a stal se v něm na slovo vzatým oddorníkem. Záhy stal se ředitelem pivovaru v Koutě na Šumavě, pak od r. 1899 v Českých Budějovicích. Když r. 1907 odešel na odpočinek do Domažlic, kde si vystavěl vilu, uprostřed velké zahrady, uprosili ho Domažličtí, aby se ujal jejich pivovaru. A skutečně František povznesl pověst i piva domažlického. Byl velmi zámožný, pohostinný a konal mnohá dobrodiní. Stesk po manželce a veliké peněžité ztráty r. 1914 způsobily, že opustil samovolně tento svět. Na jeho nádherném náhrobku v Domažlicích čteme jako charakteristiku »práce byla jeho životem«. S manželkou Rosalií Petřimichlovou z Malonic u Velhartic, velkou dobroditelkou jeho podřízených, dětí neměl. Dědičkou značného jméni стала se sestra jeho choti Karolina ovd. Wimmerová, již přijal za dceru.

e) Haluz Vojtěchova:

Vojtěch (* 1848, † 1916) převzal 1879 od otce hostinec v Lobzech, oženil se 1871 s Marketou († 1917), dcerou Pavla Kočandrla, s níž měl tři syny a dvě dcery:

1) Marketu (* 1879) vdanou za řezníka Bohumíra Mencla a 2) Alžbětu (* 1886), manželku Jaromíra Šela, maj. realit, nyní ve Žlebech. Alžběta převzala po rodičích hostinec a r. 1922 jej prodala.

3) Ze synů Josef (* 1872), trafmistr ČMD v. v. v Klatovech, oženil se poprvé 1898 s Františkou, dcerou Bedřicha Brože, vrátného nádraží v Č. Budějovicích, podruhé 1905 s Terezií († 1936), dcerou Antonína Buriana z Bechyně, po níž jeho dcery Marie (* 1906) a Alžběta (* 1907) zdědily dům ve Vídni (Wien) XVII., Behaimgasse 68. Marie je vdána za Jana Seidela, truhláře v Ústí nad Labem (Aussig a. d. E.). — Josefově děkuji za hojně zprávy o této větvi našeho rodu.

4) Vojtěch (* 1875) byl rovněž ve službách ČMD jako dílenský v Č. Velenicích (Gmünd), nyní žije v Týně nad Vltavou. Je ženat od r. 1904 s Františkou, dcerou Josefa Josefinou, s níž má dvě dcery a dva syny: a) Markéta (* 1905), provdanou za Oldřicha Peksu, stan. manipulanta ČMD; b) Alžbětu (* 1919) dosud svobodnou; c) Františka (* 1906), strojvůdce ČMD, který s Amálií Hipmannovou z Jáchymova (Joachimsthal) má syna Františka (* 1932) v Chebu (Eger) a žije v Čes. Budějovicích; d) Rudolfa (* 1916), asist. drogerie v Praze, jenž s Ludmilou Pekovou má syna Rudolfa (* 1937).

5) František (* 1883) studoval na reálce v Plzni, pak v Čes. Budějovicích, kde bydlil u strýce Františka, sládka. Je nyní náměstkem přednosti nákladového nádraží Praha XI. Byl po 25 let činný v Sokole v Uhřiněvsi jako místostarosta, jednatel a vzdělavatel a úspěšný člen dramatického odboru. Roku 1913 oženil se s Josefinou, dcerou Josefa Kittlera a Vilemíny Stejskalové. Má 2 děti: JUC. Miroslava (* 1915), soudního praktikanta a Libuši (* 1921), abiturientku gymnasia.

3. Větev Josefova.

Josef, třetí syn rychtáře Jakuba (* 1780), oženil se 1806 s Marií († 1858), dcerou Václava Volfa a Kristiny rozené Křepelové. Od ovdovělé tchýně převzal r. 1820 chalupu č. 44 v ceně 154 zl. 43 kr., z čehož 118 zl. 33 kr. bylo věno jeho choti Marie. Josef byl později hrobníkem ve Lštění a zemřel 1852. Z jeho 7 dětí Jiří a Marie zemřeli záhy, Kateřina (* 1813, † 1853) provdala se za Josefa Sloupa v Hradišti; Anna (* 1823, † 1902) provdala se za Prokopa Baltizara. Jejich dcera Marie, vdaná za Antonína Pešíka, měla syna Josefa, který dědil chalupu č. 44 od prastrýce Jiřího a oženil se s Barborou Felixovou z Malonic 20, svou druhou sestřenicí. Magdalena (* 1826, † 1893), provdala se za Josefa Odvody a po druhé za Šimona Kuncla ze Lštění č. 58.

Mladší syn Josefův Jiří (* 1820, † 1908) zdědil chalupu a oženil se 1857 s Annou Buškovou, vdovou jeho bratra Jana Felixe. S touto měl dvě děti, záhy zemřelé. Byl též kočím na paneském dvoře.

Starší syn Josefův František (* 1816, † 1903) vyučil se tkadlcem. Měl svého času domek v Týně Horšovském (Bischof-

teinitz) č. 5. Roku 1836 koupil od Václava Glasera dvůr č. 20 v Malonicích u Lštění, ve výměře 17 a půl jitra. Oženil se 1841 s Alžbětou († 1905), dcerou Jiřího Odvodu z Hradiště a Kateřiny Cibulkové, a měl s ní 9 dětí, z nichž 8 dospělo. Manželka přinesla mu věmen 400 zl. a 5.242 čtvér. sáhů polnosti.

Dcery jeho byly: Kateřina (* 1846, † 1926), vdaná za Simona Schlossera z Radonic; Anna (* 1848, † 1938) vdala se za Petra Kochmanna, chalupníka z Osvračína čp. 66. Jejich syn Petr Kochmann dostal se na panský hostinec v Osvračíně čp. 78, původní sídlo Felixů, které jeho vdova Anna dodnes drží. Barbra (* 1857, † 1937), byla ženou chalupníka Jakuba Vuchtrla v Malonicích; Marie (* 1854) a syn Jakub (* 1862) vystěhovali se do Severní Ameriky a o jejich osudech není nic známo.

Tři ostatní synové Jan, Josef a Jiří založili tři haluze.

a) Haluz Janova:

Jan (* 1844, † 1919), usadil se v Bližejově (Blisowa) čp. 29, kde mimo zemědělství obchodoval s drůbeží. S Annou, dcerou Antonína Wendla a Marie Singerové, měl 1876 syna Karla Wendla, který žije na Františkově č. 2 a je od r. 1900 ženat s Annou Vachovou, rozenou Svačinovou. Jejich dcera Marie je vdána za Václava Nosku, dělníka ze Strýčovic.

Za první chof pojhal Jan Magdalenu Wendlovou, sestru Anny a roku 1894 oženil se podruhé s Kateřinou, jejíž otec se jmenoval Josef Lewey, matka Markéta Straková. Měl 12 dětí, z nichž 10 dětí zemřelo v mládí; starší syn Jiří (* 1880), oženil se 1913 v Gustorfu v Porýní s Klárou Brennerovou. O jeho osudech a rodině nebylo lze nic zvěděti.

Mladší syn Josef (* 1892) má hospodářství č. 62 v Bližejově (Blisowa) a je vedle toho zaměstnán v tamní cihelně. Roku 1922 oženil se s Marií Stöhrovou z Křenov a má dceru Marii (* 1922).

b) Haluz Josefova:

Josef (* 1859, † 1926) ujal po vojenské službě rodný dvůr, byl výborným hospodářem a pečoval též o sad, který osázel štěpy dobrých druhů. Byl šetrný a pořádku milovný, ale měl málo lásky k svým nejbližším. Roku 1884 oženil se s Marií († 1896), dcerou Matěje Soukupa z Osvračína, podruhé r. 1896 s Kateřinou, dcerou Josefa Vajce z Hradiště. Měl 8 dětí z nichž 7 dospělo: Josef (* 1885), je tovární mistr ve Škodovce v Plzni, je od r. 1913 ženat s Marií, dcerou Tomáše Krále, dělníka Zbrojovky ve Strakonicích a má dva syny, oba zaměstnané rovněž ve Škodovce. Vilém (* 1914) fotograf, ženatý od r. 1939 s Antonií, dcerou Josefa Cintera a Antonie Braumové, s níž má synka Jaroslava (* 1939) a Josefa (* 1918), vyučeného pasíře.

2) Jiří, dvojče se záhy zesnulým Martinem, převzal rodny statek o $11\frac{3}{4}$ ha půdy, oženil se r. 1914 s Markétou, dcerou Vojtěcha Raděje a mé sestry Markéty Felixové. Je jako jeho otec dobrým hospodářem. Dětí nemá.

3) Václav (* 1890) dostal od otce sousední chalupu č. 25 a 6 ha půdy. Též on je dobrým a šetrným hospodářem. Oženil se 1914 s Marií Weberovou († 1928) a podruhé se oženil r. 1928 s Annou Krumlovou z Boškova. Má dvě dcery: Markétu (* 1922) a Marii Zdenku (* 1927).

4) Marie (* 1889) vdala se za Josefa Webera, sedlaka v Milavčích č. 63.

5) Barbora (* 1892) je ženou Josefa Pešíka, domkáře ve Lštění č. 44.

6) Anna (* 1899) vdala se 1934 za mlynářského Šimona Sloupa z Domažlic.

7) Kateřina (* 1900) drží domek č. 7 ve Lštění.

c) Haluz Jiřího:

Jiří (* 1865) byl železničním zřízenecem a měl malé hospodářství v Bližejově (Blisowa), které před několika málo lety prodal a vystavěl si jednopatrový dům č. 83 tamtéž. Nyní žije na odpočinku v Domažlicích. R. 1890 oženil se s Barborou († 1937), dcerou sedlaka Martina Kabourka z Bližejova (Blisowa) a Alžběty Janoušové. Má tři syny a dvě dcery.

Z dcer Amalie zemřela v dětství a Marie (* 1897) vdala se za Tomáše Bozděcha, železničního zřízence.

Všichni tři synové dostali se k poště:

1) Martin (* 1894) byl poštmistrem v Žandavě (Sandau), nyní je ve Starém Plzenci. R. 1923 oženil se s Růženou, dcerou Josefa Synka z Boješic; má dceru Irénu (* 1924).

2) Josef (* 1899) byl akcesistou v telegrafní ústřední stanici v Praze, ale jsa vrtkavé povahy, opustil službu a spoléhaje na znalost řečí hledal štěstí ve světě. Pro nestálost nikde se dlouho neudržel. Ve Francii se oženil a má dceru, která žije s matkou ve Francii, on prý je nyní v Berlinu (Berlin).

3) Jiří (* 1902) byl poštmistrem v Meclově (Metzling), pak v Černošíně a nyní je přidělen poštovnímu úřadu v Plzni. R. 1935 oženil se s Annou, dcerou pošt. podúředníka Antonína Janovce; děti nemá.

4. Větev Jakubova.

Jakub narodil se podle souhlasného udání věku při svatbě a smrti roku 1785. Jeho narození není však zapsáno ani v matrice lštěnské ani v kolovečské. Bylo to v době odloučení fary a tím se asi stalo, že zápis nikde není. Jakub převzal r. 1806 rodny statek čp.

Č. 3. Vít Jiří, Vojtěch, sládeček František, setník Václav,
Josef, otec Jan, Anna.

18 ve Lštění, ovšem, jak shora uvedeno, o polovinu polnosti zmenšený a téhož roku se oženil s Marií († 1858), dcerou sedláka Václava Roubala z Úboče č. 25 a Kateřiny Němečkové z Rudoltic, ale zemřel již roku 1809 kolikou.

Jeho vdova se ještě dvakráté vdala; roku 1809 za sedláka Jakuba Škardu z Hřichovic a r. 1814 za Martina Osvalda z Oprechtic. S oběma měla děti.

Jakub měl jediného syna Jana (* 1807), který byl roku 1845 v noci ze dne 11. na 12. ledna úkladně zavražděn, když před uvehmnutím šel obhlížet dvůr, zda je všechno v pořádku. V pozemkových knihách jsem o způsobu dědovy smrti zmínky nenašel, v matrice lštěnské je jako příčina smrti udáno pouze »gehirnverletzung, tot gefunden«. Byl zabit ranou tupé strany sekery do hlavy. (Viz pozn. 2., str. 36.)

Jan oženil se r. 1831 s Annou († 1890), dcerou sedláka a rychtáře Matěje Buška ze Lštění č. 5 a Kateřiny Hrbáčkové. Vdova Anna se roku 1857 vdala podruhé za jeho bratrance Jiřího Felixe.

S Janem měla šest dětí, z nichž tři zemřely v dětství. Dospěly dvě dcery Markéta, Anna a syn Martin. Dcera Markéta (* 1835, † 1904) provdala se roku 1859 za Dominika Prášila, punčocháře a měšfana v Domažlicích. Byla to žena rázná, velice bystrého rozumu a přirozeného důvtipu. Jelikož byla též výbornou kuchařkou, zanechal její manžel řemesla a koupili hostinec »U Černého koně« v Domažlicích, který roku 1881 prodali Maxu Duffkovi. Roku 1884 vystavěli si nový jednopatrový dům proti pivovaru. O této mě tetě zmiňuje se slavná umělkyně Iza Grégrová, bývalá členka Národního divadla, že jí svou přímluvou u rodičů usnadnila vstup k divadlu.

Anna (* 1840, † 1895), byla vdána za Václava Palmu a po jeho brzké smrti za Václava Jankovského, hostinského a majitele hospodářství v Staňkově.

Syn Martin (* 1843, † 1912) převzal hospodářství v dosti zuboženém stavu. Roku 1863 oženil se s Marií († 1909), dcerou sedláka Jakuba Odvody ze Lštění čp. 14 a Magdaleny Volfové. Jeho tchán mu pomáhal s počátku v hospodářství, zejména také návozem země do zahrady, která ležíc nízko, bývala zaplavována. Dvůr vypadal tehdy poněkud jinak než dnes. Kůlny a stodoly byly dřevěné, zahrada byla dosti veliká a otec choval v ní sedm úlů včel. Otec byl povahy přímé a účinlivé, proto byl u spoluobčanů oblíben, ale k rodině byl přísný až tvrdý. Matka Marie pocházela z rodu, jehož členové vynikali vysokou postavou a velikou dobrsrdečností. Byla také dětmi i vším občanstvem velice milována.

Když otec se stal nájemcem honitby a přišel snadno k penězům, počal vysedávat s kamarády a hospodářství upadal, takže svému nástupci odevzdal statek velmi zanedbaný. Měl 8 dětí, z nichž tři zemřely v dětství, ze zbylých pěti:

1) Markéta (* 1863) vdala se 1885 za Vojtěcha Raděje, truhláře, nejmladšího syna sedláka Martina Raděje ze Lštění č. 8. Manželé koupili si za krátko dvůr čp. 6 (12 ha) ve Lštění. Oba se

řídili sestřiným heslem »práce — naše potěšení«, a tak hospodářství vzkvétalo. Měli 8 dětí, z nichž 7 dospělo. Hospodářství ujal syn Vojtěch, který s Klárou, roz. Leiderovou má děti Annu a Karla. Anna podědila po bábě lásku ke zpěvu. Z dcer sestřiných vdala se Markéta za Jiřího Felixe v Malonicích č. 20 (str. 16), Marie za Václava Černého, poštovního podúředníka v Lounech, Baruška za Václava Junga, řezníka a hostinského v Srbči, Anna († 1929) za Jiřího Odvody, tesaře a hospodáře v Domažlicích, syn Jiří žije na statku a nejmladší syn Karel je řídícím učitelem v Hor. Kamenici, ženat od r. 1928 s Kateřinou Křepelovou, která pochází po přeslici z rodu Felixů.

2) Nejstarší syn Martinův Dominik (* 1866) vyučil se v Domažlicích sladovnictví, ale 1884 vystěhoval se do Ameriky, kde provozoval různá povolání, nejdéleší dobu byl clerkem v saloně (hostinec) v Omaze (Nebraska). Bojoval též jako dobrovolec na Filipínách a když se vrátil, obdržel 160 akrů pozemků v North Bendu (Nebraska). Tam si zařídil hospodářství a vrátil se tak k tomu, z čeho vyšel, k zemědělství. Zemřel 1916, přeživ svou chovu Julii Hlavovou o několik let. Děti neměl.

3) Jiří, druhý syn Martinův, pisatel této knížky, narodil se 26. dubna 1868. Studoval reál, gymnasium v Domažlicích, kde bydlil u své tety Prášilové. Maturoval r. 1886 s vyznamenáním a odebral se do Prahy studovat práva. R. 1887 vstoupil do služeb poštovních a studií zanechal. Od r. 1890 až 1903 působil v hlavní telegrafní stanici. Toho roku přešel do telefonní ústředny jako dozorčí úředník a stal se 1919 jejím ředitelem a r. 1921 vrchním ředitelem a jako přednosta telefonní ústředny v Praze (místní i mezinárodní) prodělával všechny její přestavby a rozširování, změny systémů, hlavně roku 1925 zautomatisování ústředny místní. Roku 1927 v červnu přestěhoval úřad do nově vystavěné mezinárodní ústředny na Žižkově, jejímž byl spolubudovatelem po stránce provozní. Roku 1928 (1. V.) odešel na vlastní žádost do výslužby.

Roku 1919, 1920 a 1923 byl vyslan ministerstvem na studijní cesty do telef. ústředen v Německu, Švédsku, Dánsku a Švýcarsku. O všech cestách podal obsažné zprávy s hlediskem provozního.

Mimo služební činnost súčastnil se vydavnou měrou života veřejného. Spolek poštovních úředníků se středoškolským vzděláním, založený 1897, vedl od roku 1898 v dobách, pro stavovskou práci nejhorších, až do roku 1904, jsa mimo to vydavně činným též v klubu státn. úředníků. I později, za svět. války a po ní, zúčastnil se činně spolkového života a roku 1917 byl jmenován čestným členem spolku poštovních úředníků.

V Sokole působil v letech 1894 až 1897 v Karlíně a od r. 1903 na Král. Vinohradech. Tu zastával před svět. válkou i po ní nejvýznačnější místa: místostarostu, jednatele, pokladníka, ale především menšínáře. Roku 1920 založil s několika bratry Starou gardu a byl po 16 let jejím předsedou, potom čestným předsedou. Je dosud I. místostarostou a zakládajícím členem Družstva pro zřízení tělocvičny.

Je zakládajícím členem Českého srdce a ÚMŠ poctila ho diplomem za spolupráci. Politicky byl činný v Národní Demokracii jako předseda poštovního odboru od června 1918 po více než desetiletí.

Byl činný též literárně tím, že napsal několik feuilletonů zcest do Národních Listů, přeložil 3 romány a 2 novely Bret-Hartovy. Od založení odborného časopisu zvaného nyní »Naše Pošta«, zasedal po deset let v redakční radě a přispíval do něho články o provozní telefonní službě u nás a v zemích, které služebně navštívil.

Nejmilejším předmětem na gymnasiu byl mu zeměpis a dějepis a záhy se jeho záliba soustředila na pomocnou vědu historickou – rokopis. Když se utvořila roku 1929 Rodopisná společnost, vstoupil do ní a byl po několik let úřadujícím místopředsedou, v roce 1939 jednatelem a 1940 zvolen jejím čestným členem. Zpracoval historii selských statků ve svém rodišti, jakož i historii rodu vlastního a mnoha desítek rodů jiných, více méně spřízněných.

V roce 1891 oženil se s Marií Magdalenou, dcerou Josefa Sochora, býv. obchodníka a majitele domu v Bohdanči u Pardubic, tehdy soukromého úředníka a Marie Benešové, dcery porybného tamže. Žili nejprve v Karlíně a od r. 1899 na Král. Vinohradech, Korunní č. 34 ve společné domácnosti s ženiným strýcem Aloisem Sochorem, který dům ten koupil a při své smrti roku 1907 neteři odkázal. Ta jej roku 1916 prodala, čehož pak trpce želeta. Zemřela roku 1920.

Po smrti první choti oženil se Jiří roku 1921 s Marií, dcerou Jiřího Fleischhanse, finančního adjunkta z Čáslavě a Marie roz. Strahovské z Prahy, a žije s ní od r. 1925 na Žižkově, Křižkovského ul. č. 7.

S první chotí měl dvě děti:

Dcera Jiřina (* 1892), jevila od mládí veliké nadání hudební a pokusila se též se zdarem v žurnalistice a výtvarnictví. Svoje hudební schopnosti uplatnila v mnohých koncertech a dala se jako zručná pianistka do služeb Sokola v Košířích, jehož je též cvičitelkou. Od r. 1929 přispívá feuilletony a články do Nár. Listů a jiných časopisů, r. 1925 byly její batiky, vystavené na Exposition Int. des Arts Décoratifs v Paříži oceněny bronzovou medailí. R. 1913 se provdala za prof. Josefa Svačinu, s nímž má dceru Olgu (* 1920), která roku 1939 udělala maturitu na reálce a provdala se 1940 za bulharského inž. Dimitrije Štiljanova.

Syn Eduard (* 1899) vystudoval vysokou školu technickou v Praze (obor stav. inž.), byl pak ¾ roku ve službách ředitelství pošt v Praze jako inženýr, načež přešel jako statik do služeb továrny letadel »Aero«—Dr. Kabeš ve Vysokanech, kdež působí dosud, t. č. jako přednosta přípravné kanceláře. Byl továrnou často vysílán do ciziny (Paříž, London, Stockholm, Milán atd.). Je též literárně činný: pro školní nakladatelství v Praze napsal r. 1936 lidový výklad o létadlech »Než létadlo vzletíne«, přispěl odbornou statí do »Letecké příručky Aero« a články do různých revuů. Ve volných chvílích pěstuje s láskou hudbu. Roku 1924 oženil se

s Růženou, dcerou tajemníka Eduarda Beneše a Růženy, roz. Bousovové ze Semil. Má dvě děti: syna Václava (* 1928), studujícího gymnasia a dceru Dagmar (* 1930). (Viz vývod z 32 předků.)

4) Jakub, třetí syn Martinův, narozen 1872, sloužil jako jeho mladší bratr v německé vsi Mašovicích, hodinu za Horš. Týnem (Bischofsteinitz) a roku 1896 oženil se s Barborou, dcerou Václava Buška, sedláka a obchodníka ze Lštění 27 a Alžběty Fronkové z téhož čísla a ujal rodný statek od svého otce ve stavu hodně zanedbaném. Neúmornou pilí zlepšil v dosti krátkém čase výnos luk i polí, zlepšil i stav dobytka a opravil stavení obytné a stáje, vystavěl nové kůlny a stodolu. Jako starosta obce pečoval o úpravu cest a osázení stránek u hřbitova ovocnými stromy a mnoho lidí vzpomíná vděčně jeho starostování za války. Po založení Kampeličky byl jejím předsedou po 20 let, vedl ji pečlivě a bezplatně a zasloužil plně uznání, jehož se mu při odstoupení dostalo. Pro svou účinnost a dobré srdce je u všech oblíben a vážen. Nemaie dětí, odevzdal roku 1930 rodný statek svému synovci Josefů (viz níže), ale pracuje na něm neméně pilně dále. Také jemu je práce nezbytnou a odpočinkem je mu opět práce na jeho milé zahradě, kde má školku, pěstuje zeleninu i květiny.

5) Martin, čtvrtý a nejmladší syn Martinův (* 1878) přiženil se 1904 do Hříšovic na chalupu čp. 42. Jeho chof Kateřina je dcerou Jana Borníka z rodu usedlého v Holíkově a Kateřiny Radějové z téhož rodu, jako je náš svak Vojtěch. Těsně před válkou vystavěl si »na Kopečku« pěkný dvorec, obklopený sadem, a chalupu prodal. Neméně pracovitý než jeho sourozenci, zlepšoval a zvětšoval stále své malé (5½ ha) hospodářství. Ve vesnici byl průkopníkem pokrokovějších názorů. Vychoval čtyři syny, jimž všem dal vzdělání měšťanských škol, Martinovi mimo to dvoutřídní obchodní školu. Nejstarší syn Josef (* 1905) sloužil 8 let u strýce Jakuba, který mu roku 1930 rodný statek (16 ha) odevzdal. Téhož roku oženil se s Marií, dcerou Jakuba Beneše, rolníka v Přívozci, a Kateřiny ze Široce rozvětveného rodu Schambergerů. Má dceru Marii (* 1930), která svou láskou a přítulností nahrazuje strýci nedostatek vlastní rodiny. Také Josef pečoval ihned po převzetí statku o jeho zlepšení, zrušil starou studnu, zřídil novou s výbornou vodou, vybudoval a přeložil hnojiště a vystavěl novou kolničku pro řezání píce. Martin (* 1908) je poštovním asistentem v Praze a od roku 1939 ženat s Karlou, dcerou Petra Barthela z Trhových Svinů a Karly Steinbauerové. Má syna Karla (* 1939). František (* 1910), vyučený zámečník, je ve svém oboru velice zručný a je mechanikem v továrně letadel »Aero« v Praze. Oženil se roku 1935 s Kateřinou, dcerou Petra Svačiny, rolníka v Hříšovicích a Barbory Odvody. Má dvě děti: Annu-Alenu (* 1937) a Jiřího (* 1939). Jiří (* 1916) je doma a převeze po otci hospodářství. R. 1940 oženil se s Barborou, dcerou Václava Pejsara, domkáře z Opřechtic č. 38, a Marie Soukupové.

* * *

II. LINIE JOSEFOVA:

J o s e f (* 1747, † 1825), obdržel od svého otce dvůr č. 58 v Osvračině, řečený »u Kýrů«, koupený již r. 1751 (str. 5). Roku 1771 oženil se ve Staněticích s Ludmilou († 1823), dcerou Jiřího Škardy, sedláka z Hřichovic. Měl s ní 11 dětí, z nichž Antonín a Josef založili dvě větve. Z ostatních dětí: Marie (* 1776) vdala se 1797 za Jana Langa, mlynáře v Křenovech; jejich syn Michal koupil 1826 mlýn v Osvračině a s Annou, dcerou Karla Pavlíka, mlynáře v Dol. Lukavici, měl dcery: Marii, manželku Josefa Felixe, hostinského v Staňkově (viz níže) a Annu, která přinesla mlýn věnem Františku Holubovi, jehož rod na něm dosud vládne. Anna (* 1790, † 1826), vzala si rolníka Mikuláše Hůrku; Ludmila (* 1797), vdala se za sedláka Antonína Janouše, rychtáře osvračinského, jemuž přinesla věnem 2.000 zl. Zdali ostatní děti: Jakub, František a Dorota dospěly a měly potomstvo, není mi známo.

1. Větev Antonína:

A n t o n í n (* 1775, † 1848), ač starší, zdědil rodný statek a oženil se 1802 s Johanou, dcerou Václava Volfa, sedláka z Močerad, na jehož dvůr č. 1 přiženil se jeho mladší bratr Josef. Johana, která zemřela 1867, darovala svému manželi 5 dětí: 1) K a t e ř i n u (* 1807, † 1835), provdanou za Jana Sklenáře, rolníka v Osvračině č. 21; 2) M a r i i (* 1814, † 1883), provdanou za Martina Janouše, sedláka v Osvračině č. 34, podruhé za Jakuba Heriána, chalupníka tamže č. 24; 3) R o s á l i i (* 1816) provdanou za Jakuba Fictuma, sedláka v Puplicích č. 21; 4) J o h a n n u (* 1822, † 1897) chof Jakuba Kochmanna, Osvračín č. 71. Jediný syn 5) A n t o n í n (* 1809, † 1852) dědil rodný statek v Osvračině č. 58 a oženil se 1841 s Markétou († 1897), dcerou Jana Šimmana, sedláka ze Všekar čp. 32 a Gertrudy, dcery rychtáře Jiřího Weisze z Malové, která se po jeho smrti provdala za sedláka Josefa Černého z Močerad. Z pěti dětí František a Petr založili nové haluze; Jan (* 1842) zemřel asi záhy; Anna (* 1846) vdala se za sedláka Josefa Vuchtrla v Osvračině č. 22, K a t e ř i n a (* 1848) byla ženou Josefa Korby, sedláka v Puplicích číslo 23.

a) Haluz Františkova:

F r a n t i š e k (* 1843, † 1902 ve Vídni [Wien]), byl správcem vojenského skladiště v Brašově, Budapešti, Vídni (Wien) a oženil se s Aurelií († 1935), dcerou ředitele škol R o i d l a v Brašově. Měl s ní 5 dětí, z nichž Julius (* 1883) je obchodním zástupcem ve Vídni (Wien); Rudolf (* 1885, † 1906); M a r k é t a (* 1886) je provdaná za Fritze Grünzweiga z Eichensiegu, podplukovníka, A u r e l (* 1889, † 1894 v Pešti a ing. E m i l Felix (* 1899 v Pešti) má technickou kancelář v Terstu.

b) Haluz Petrova:

Petr (*1851, †1924) zdědil rodny statek a oženil se 1875 s Annou, dcerou Adama Bušky a Markéty Steinbergové z Bozdíše, která zemřela teprve před několika lety. Měl čtyři děti: Anna (*1886) zemřela záhy; František (*1883, †1904), byl zámečníkem; Václav (*1875, †1931) dědil rodny statek a byl opětovně starostou obce. Roku 1902 oženil se s Annou, dcerou sedláka Josefa Buška ze Lštění čp. 5 a Barbory Ondody a nemaje s ní než tři dcery, prodal statek a vystavěl si v Osvračíně rodinný domek, který pak jeho dědici prodali. Dcery jeho byly provdány: Anna (*1900) za Františka Krause, velkostatkáře v Žitíně; Barbora (*1903) za Josefa Hauerá, bankovního úředníka; Marie (*1904) za Ing. Jiřího Hněvského.

Josef, třetí syn Petrův (*1879) byl hajným, má výminek na rodém statku a je svobodný, jest posledním rodu Felixů v Osvračíně.

2. Větev Josefova (močeradská)

Josef (*1791, †1836) vyženil 1809 s Marií (†1869), dcerou Václava Volfa, dvůr č. 1 v Močeradech. Z jejich 11 dětí došly pouze tři:

1) Markéta (*1816, †1894) v Horš. Týně (Bischofteinitz), byla provdána za mlynáře Jiřího Pavlíka v Domažlicích č. 48 (Spálený mlýn) a její dcera Marie (*1841) provdala se za Antonína Felixe, poštmistra v Kolovči (viz níže):

2) Václav (*1820, †1855), převzal rodny statek a oženil se 1844 s Markétou Chocholatou, dcerou sedláka Jana z Blížejova (Blisowa) č. 34, která se pak podruhé provdala za Jiřího Vrbu. Jejich syn Jakub (*1845, zemřel již 1857; dcery: Kateřina (*1848) provdala se za Matěje Posledního a dvůr přešel tak do cizích rukou; Barbara (*1852) byla chotí Josefa Novila, sedláka v Močeradech čp. 15.

3) Josef (*1831) studoval a byl okresním tajemníkem v Týně n. Vlt.; zemřel 1909 v Domažlicích na odpočinku. Roku 1856 oženil se s Annou (†1902), dcerou měšťana Stanislava Kostlivého a Zuzany Burěšové. Měl dvě děti: Jiří (*1856 v Domažlicích) dostal se r. 1883 jako učitel do Frenštátu pod Radhoštěm, kde začal ihned působiti veřejně ve smyslu pokrovkovém. R. 1898 znovu založil se svým přítelem spis. Karlem Kalalem Těl. jednotu Sokol, r. 1875 zaniklou a stal se hned jejím jednatelem, později starostou. Při založení župy sokolské, nazvané po jeho návrhu župou Palackého, byl předním činovníkem a nakonec starostou. Byl činným též literárně, napsal monografie: Hrad Hukvaldy a Frenštátský okres a přeložil Dzierkowského »Školu života« a přispíval též do Mor.-slez.-deníku. Svou učitelskou dráhu zakončil jako ředitel měšťanských škol. Zemřel 8. ledna 1926. Jeho pohřeb byl velkolepým projevem lásky a úcty, již se v kraji těšil. Zůstal svoboden. Jeho sestra Anna (*1871 v Domažlicích) vedla bratrovi domácnost a žije ve Frenštátě.

* * *

III. LINIE JANOVA (STARŠÍ MALONICKÁ):

Malonice (nezaměňovati s Malonicemi u Velhartic) jsou malá vesnice o 32 obydlích a 163 obyvatelích, vzdálená 1½ km od Lštění, k němuž náleží školou a od r. 1784 farou; samostatnou obcí je teprve as 30 let. Do r. 1784 byly přifařeny k Blížejovu (Blisowa), vrchností do r. 1848 byly měštané Horš. Týnští (Bischofteinitz).

Jan, třetí syn Josefův (* 1748, † 1808 snětí) koupil r. 1772 dvůr v Malonicích č. 16 od mil. vrch. za 300 zl. R. 1769 oženil se s Johannou († 1811), dcerou Jana Vrby, sedláka z Osvračína, s níž měl 9 dětí. Z těch dospěly: Magdalena (* 1770, † 1802), provdaná za sedláka Jiřího Konáše v Malonicích; Markéta (* 1773) provdaná za Jana Černého; Kateřina (* 1797), chot Václava Váchala ze Stanětic. Zdali jeho synové: Šimon (* 1781) a Jakub (* 1790) měli potomstvo, jsem nevypátral. Dědic Václav (* 1776, † 1824) ujal dvůr č. 16 r. 1802 za 500 zl. Byl rychtářem a od r. 1803 ženat s Markétou († 1846), dcerou Jakuba Černého, sedláka z Močerad a Doroty Vrbové. Měl 7 dětí, z nichž Antonín, Jan a Matěj založili 3 nové větve.

Dcera Johanna (* 1814) provdala se za Jana Güttera, domkáře v Přívozci; Anna záhy zemřela a zda Josef (* 1806) a Kristián (* 1816) dospěli, není mi známo.

1. Větev Antonínova:

Antonín (* 1808, † 1871 na tbc), prodal rodný statek a koupil dvůr č. 3 »u Šimanů« od Václava Volfa za 1760 zl. ve výměře 27 jiter 217 sáhů. R. 1830 oženil se s Marií († 1857 na tbc), dcerou Volfa Bláhy, sedláka z Hradiště č. 31 a Alžběty Marianové a měl 2 dcery a 2 syny Jakuba a Josefa, kteří založili 2 haluze. Magdalena (* 1830) měla r. 1854 nemanželského syna Václava a r. 1862 provdala se za Jana Willitzera, domkáře v Malonicích č. 6; Marie (* 1835, † 1872 na zánět plic) byla manželkou Tomáše Hausera, sedláka v Malonicích č. 11.

a) Haluz Jakubova:

Jakub (* 1833) prodal svou usedlost č. 32 a odstěhoval se r. 1873 do Pučlic, kde si v č. 8 zřídil hostinec. Když r. 1880 jeho bratr Josef se stěhoval do Ameriky, odebral se i on s rodinou za ním. Oba bratři se usadili ve Fondulac (Wisconsin). Jakub se oženil 1863 s Alžbětou, dcerou Josefa Chocholatého, sedláka z Malonic č. 4 a Doroty Radějové z č. 7 tamže a měl s ní 7 dětí, z nichž Alžběta (* 1870) se provdala do Honesovic v okresu Horš. Týn (Bischofteinitz) ostatní se vystěhovali s otcem.

1. Josef (* 1864) je farmářem v Cambellsportu (Wisc.).
2. Jan (* 1866) rovněž farmář, zemřel 1934 tamže.
3. František (* 1873, † 1903) byl holičem tamže.

4. Václav (* 1877) je farmářem v Cambellsportu. Jedině
5. Jakub a
6. Karel měli potomstvo. Jakub (* 1869) je farmářem v Cambellsportu a od r. 1901 je ženat s Annou Peterovou z Ashfordu (Wisc.), s níž má 10 dětí:
- a) Jan (* 1902), farmář v Cambellsportu je ženat od r. 1934 s Veronou Kleinovou z Kewaskumu a má syny Roberta (* 1934) a Kennetha A. (* 1937); b) Frank J. (* 1904) vystudoval střední školu, odbor. školu motorovou a radiovou a je majitelem fy Felix Radio Service, Kewaskum (Wis.). On mi dodal zprávy o této haluzi; c) Alžběta (* 1907, † 1909); d) Marie (* 1911) provdala se r. 1935 za Norberta J. Heitinga, úředníka ve Westbendu (Wis.); e) Leo C. (* 1911) farmář v Cambellsportu, oženil se r. 1937 s Lydií Gutjahrovou z Allentona a má s ní syna Donalda (* 1938); f) Alfons (* 1912) farmář v Cambellsportu; g) Rosa (* 1914); h) Kilián (* 1916, dvojče s j) Kateřinou; k) Anna (* 1917).
6. Karel (* 1879), farmář v Edgaru (Wis.) je ženat od r. 1907 s Gertrudou Hughesovou ze Stratfordu a má 8 dětí:
- a) Evelina (* 1908) studovala střední a ošetřovatelskou školu a je vdána v Chicago (III.) za Jerwise Millana; b) Howard (* 1909) je výrobcem sýrů v Edgaru a s chotí (1933) Lourettou Rodischovou má dvě děti: Janu (* 1934) a Jima (* 1937); c) Gordon (* 1911) studoval střední školu a jest teď výrobcem zmrzliny ve Wausau (Wisc.); d) Forrest J. (* 1913) vystudoval střední školu a učitelský ústav a je učitelem v Edgaru; e) Jan J. (* 1918) je žákem učitelského ústavu v Edgaru; f) Robert (* 1920) studuje v kolejí ve Wausau; g) Marion E. (* 1922) studuje v Edgaru; též h) Kateřina (* 1927).

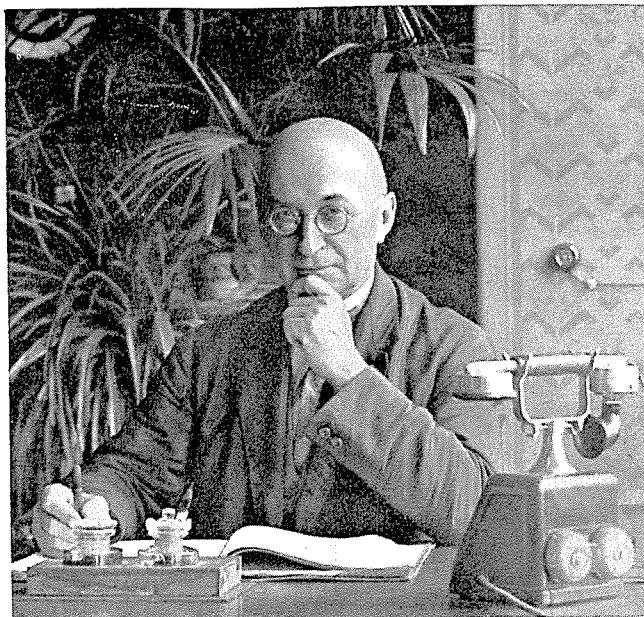
b) Haluz Josefova:

Josef (* 1838, † 1924) ujal dvůr č. 3 v Malonicích za 2.370 zl. a oženil se 1860 s Reginou († 1913), dcerou Jana Krále, sedláka z Vráňov č. 4 a Anny Neubauerové z Honesovic č. 1. R. 1880 vystěhoval se do Ameriky se 6 dětmi:

1. Jan (* 1862, † 1928) vystěhoval se 1903 do obvodu Bruno, Saskatchewan Co., (Canada). Byl farmářem a ženat s Barborou Čvačkovou († 1925). Měl dva syny, z nichž Josef jest poštmistrem a obchodníkem v Petersonu (Sask.), ženat s Annou Schwinghamerovou a má děti: Lorraine, Jerome, Calete a Carmel L.; druhý syn James, jest poštmistrem v Bremen (Sask.) a s chotí Rosou Klieterovou má syna Joe.

2. Tomáš (* 1865, † 1925) farmář, měl s chotí Mary Langovou 6 dětí:

a) Josef († 1913); b) Antonín, ženat s Mary Schaifferovou, má syny Alberta, Leona, Kennetha; c) Terezie je vdána za Joe Caspera; d) Markéta je vdána za Petra Liettera; e) Vilém

Č. 4. Vrchní ředitel Jiří Felix
1927 ve své úřadovně přednosti meziměstské telef. ústředny Praha XI.

s chotí Johannou Renulinflichovou má dceru Jennetu; f) Albert s Mary Blasigovou má syna Hilaria.

3. Marie (* 1879) je vdána za Louise Bernera;

4. Alžběta (* 1874) je již mrtva;

5. Josef (* 1869) farmář, požívá od r. 1939 starobní pensi a žije po pohnutém životě, bohatém na práci a různá zklamání, u své dcery Kláry (* 1908), jejíž první muž Martin Sobusch mu způsobil mnoho nepříjemností. Druhý manžel Kláry jmenuje se Leo Renneberg. Z ostatních jeho dětí Josef a Tomáš záhy zemřeli; Anna (* 1898) je provdána za Ing. Allena Johnsona a Marie (* 1905) je vdána za farmáře Johna Sobusche.

6. Václav (* 1875) zůstal ve Wisconsinu, dědil po svých rodičích a je velmi zámožným farmářem ve Stanley. S chotí Mary Mayerovou (* 1883) má 5 dětí: a) Josef W. (* 1905) má klenotnickou školu a je hodinářem a klenotníkem ve Fergus Falls (Min.); je ženat s Jane Scinto; ostatní děti žijí na farmě; jsou to Regina Anna (* 1907); c) Hiram J. (* 1909); d) Norbert P. (* 1911) a e) Ambros (* 1916), který vystudoval střední školu.

Zprávy o této americké větvi našeho rodu podali mně farmář Josef Felix z Bruna a Frank J. Felix z Kewaskumu.

2. Větev Janova:

Jan (* 1811, † 1844 na tbc), přiženil se 1840 na chalupu v Matonicích č. 5 a měl s chotí Markétou († 1843), dcerou Jana Pařára, sedláka ze Lštění č. 21 a vdovou po Václavu Vuchtrlovi, jediného syna Josefa, který po otci zdědil 114 zl. a odešel na službu do Tasnovic (Taschowitz). Tento Josef (* 1841, † 1880) měl s Markétou Rillovou († 1922) dceru Alžbětu a syny Josefa a Jana.

1. Josef (* 1880) je muž přirozeného vtipu a velice přičinlivý, druh všeuměla, byl předním dělníkem na statku Nahošice a vystavěl si v Bližejově (Blisowa) jednopatrový dům č. 82. Na stavbě velkou část práce vykonal se svým synem sám. Roku 1909 oženil se s Marií Schinkovou a má dvě děti: Jana (* 1913), strojního zámečníka a Marii (* 1916) provdanou Dietzovou.

2. Jan (* 1877) byl kočím ve Vídni (Wien) a zemřel r. 1935. S Marií Hellerovou má dceru Markétu (* 1910).

3. Větev Matějova:

Matěj (* 1818, † 1849) měl podíl 166 zl. a přiženil se 1845 do Ounějovic, počít za manželku Marii († 1855), dceru Václava Nozara, mlýnáře tamže a vdovu po Václavu Leitlovi. Měl několik dcer, které prý se vdaly, o nichž však jsem se nemohl nicého dopátrati, a syna Františka (* 1849, † 1929), který se přiženil r.

1880 do Puclic na dvůr č. 24, pojav za manželku Annu († 1919), dceru Josefa Guldana ze Šlevic a Anny Smazalové, ovdovělou Piemeislovou. Měl 4 syny:

1. Josef (* 1882) ujal rodný statek. R. 1908 oženil se s Kateřinou, dcerou Adama Valentý z Černovic v okresu Horš. Týn (Bischofteinitz). Jelikož stavení byla schátralá a stodola vyhořela, vystavěl všechno znovu, takže dvůr skýtá velmi překný pohled. Má pouze dceru Marii (* 1920) a syna Josefa (* 1916).

2. Jakub (* 1885, † 1923) byl kovářem a domkářem v Puclích a s chotí Marií Kahsovou s kterou se oženil 1911 má tři děti: Josefa (* 1912), který se vyučil zedníkem a zdědil rodný domek; Jakuba (* 1915), soustružníka kovu ve Škodovce a Marii (* 1920).

3. Václav (* 1888) poštovní posel, kovář a domkář v Ronšperku, oženil se 1912 s Kateřinou Christophovou a má s ní dvě děti: Marii a Františka.

4. František (* 1891), vyučený tesař, vystěhoval se 1910 do Ameriky, kde vykonává řemeslo pekařské; je prý ženat s Českou z Podzámčí u Kdyně, bližších zpráv o něm však není.

* * *

IV. LINIE HEŘMANOVA:

Nejmladší syn Josefův Heřman (* 1749, † 1825) ujal r. 1781 od otce hospodářství i hostinec v Osvračíně č. 78 a vykonával řemeslo hostinské a řeznické. Oženil se 1777 s Marií († 1839) dcerou sedláka Martina Kůsa z Osvračína. Měl s ní 7 dětí, z nichž 5 došlo. Synové Kašpar a Jakub založili dvě větve.

Dcery Anna (* 1780) vdala se 1800 za svého svaka Jana Peteržíka z Vráňov; Kateřina (* 1782, † 1846) vdala se 1810 za Jiřího Maříka, sedláka v Osvračíně a přinesla mu věnem 800 zl.; Ludmila (* 1795) byla od r. 1813 chotí Jana Havla, sedláka v Záhořanech č. 40.

I. Větev Kašparova:

Kašpar (* 1783, † 8. června 1829) převzal od otce hostinec, řeznictví a hospodářství v ceně 913 zl. V říjnu 1820 stal se rychtářem. V roce 1827 koupil od vrchnosti domek č. 14 a pronajal ho židu Josefu Blochovi za nezúročitelnou půjčku 500 zl. Roku 1805 se oženil s Marií, († 1869) dcerou Jana Peteržíka, rychtáře a sedláka z Vráňov. Přinesla mu věnem 400 zl., pár volů, jednu krávu, jednu jalovici a 8 ovci. Byla to žena mimořádných vlastností, když dovedla, záhy ovdověvši, řádně vychovat a zaopatřit 9 dětí, zachovat jim neztenčené dědictví po otci a položit základ k hospodářskému a společenskému vzestupu této linie. Tři synové založili tři haluze, z dcer Kateřina (* 1806,

† 1853) vdala se za Jana Maříka v Osvračíně č. 61; Marie (* 1814) provdala se za velkostatkáře Josefa Káru. Její pravnuk Ing. Dr. Hans Fischer, byl před málo lety assistentem něm. techniky v Praze. Anna (* 1817) byla chotí Tomáše Puchty, řídícího učitele a Johanna (* 1820) za Jana Lambera, obchodníka a majitele dolů; Barbora (* 1823) snad záhy zemřela; Ludmila (* 1826) vdala se 1868 za stavitele Jana Chinha.

a) Haluz Jeronýmova:

Jeroným, nejstarší syn Kašparův (* 1809, † 1880), vyučil se pekařství a přiženil se roku 1829 do Kolovče na hospodářství č. 13, pojav za manželku Magdalenu († 1881), dceru Martina Pitera, koláře a majitele domu a Kateřiny Homolkové. Měl tři syny: Josefa, Antonína a Václava a dvě dcery.

1. Josef (* 1830) studoval reálku v Plzni a polytechniku v Praze a stal se správcem t. zv. Bohrwerku fy Breitfeld a Daněk v Nové Huti pod Nižborem. Tam se oženil 1859 s Annou, dcerou Antonína Plačka, fürstenbergského lesního na Skalkách a Barbory Ryšlavé. Roku 1866 stal se správcem strojírny Breitfeld a Daněk v Ústí nad Lab. (Aussig a. d. E.), kdež setrval do roku 1896, načež se vrátil do Nové Huti, kde r. 1894 koupil dům se zahradou od knížete Fürstenberga a r. 1921 zemřel. Jeho chof zemřela 1907. Josef byl postavy vysoké, majestátní, stejně i jeho syn Karel. Povahy byl samotářské. Ze 7 dětí Josefových zemřel Josef jako děcko.

Vilém (* 1860, † 1927) studoval reálku v Praze a pivovarskou školu v Mödlingu (Wien), byl pak sládkem v pivováře kn. Salm Reifferscheidta v Rájci. Posléze byl úředníkem kn. Thurn Taxise v Loučeni. Byl to muž neobyčejně sličný, ale zůstal svobodný; Augusta (* 1862, † 1879); Klára (* 1865, † 1933); Vojtěch (* 1872, † 1892); Karolina (* 1879) vdala se státn. vrchního geometra Huberta Schmidta, záhy ovdověla a žije v rodném domě v Nové Huti; syn Hubert je úředníkem fy Solway & Co.

Karel (* 1863) studoval reálku i techniku v Praze, byl půl roku asistentem na technice a potom strojním inženýrem u fy Pražská akc. stroj. Ruston a později u fy Ringhoffer. Roku 1893 vedl stavbu továrny na sodu fy Solway & Co. v Mároš-Uvváru, jejímž stal se pak ředitelem. Roku 1906 ujal se vedení továrny na sodu v Ebensee a roku 1914 v Neštěmicích (Nestersitz) na Labi. Všechny tři továrny náleží téže společnosti. Do výslužby odešel roku 1928 a vystavěl si v Praze-Střešovicích dům v Cukrovnické ul. č. 37. Zemřel roku 1939. Roku 1898 oženil se s Anežkou, dcerou dvorního rady Emiliána Korába a Suzany Anežky Pachlové, dcery Josefa Pachla a Anežky Královcové z Domažlic. Z manželství vzešla jediná dcera Gabriela (* 1899), provdaná za továrníka Františka Pánka v Praze, s nímž má jediného syna Františka.

2. Antonín (* 1833, † 1911) zařídil si v Kolovči obchod a r. 1872, když byla zřízena v Kolovči pošta, stal se prvním poštma-

trem. Byl to muž povahy veselé a dodnes mnozí vzpomínají a vypravují o jeho vzácném humoru. Roku 1868 účastnil se založení »Občanské záložny v Kolovči« a byl jejím prvním kontrolorem. O rok později byl při založení zpěváckého spolku. Roku 1859 oženil se s Marií Pavlíkovou († 1908; viz str. 22), s níž měl pět synů:

a) Adolf (* 1861, † 1908) převzal od otce obchod, ale záhy se odstěhoval do Domažlic, aby mohl svým synům dát vyšší vzdělání. S chotí Marií († 1915), dcerou Jakuba Kaase, hostinského ze Všepadel měl syny Emila a Rudolfa.

Emil (* 1889), absolvoval gymnázium v Domažlicích, filosofickou fakultu v Praze a je profesorem na Obchodní akademii v Plzni. Pracuje úspěšně na poli osvětovém, je literárním kritikem, jehož práce došly uznání i tak přísných soudců jako jsou prof. Dr. Arne Novák a prof. Dr. Miloslav Hýsek. Z jeho spisů uvádí monografií o spisovateli Janu Fr. Hruškovi, dílo psané s neobyčejnou láskou k věci i k osobě Hruškové, »Památník Hruškův« k sedmdesátinám téhož, cenou poctěné kritické vydání B. Guldenera »Literární Plzeň v obryse«, »Chodsko v českém písemnictví«, »Dva buditelé« a životopis Františka X. Palečka. Jeho přednášek a proslovů čítá se na sta. — Práce je mu potřebou a dává mu zapomínati všelikou strážeň života. S chotí Marií Nejedlou (oddání 1920) má syna Emila (* 1924) studující gymnasia.

Druhý syn Adolfův Rudolf (* 1892) studoval gymnázium v Domažlicích a je účetním u fy Kaub tamže. Roku 1920 oženil se s Annou, dcerou Václava Hány, hostinského z Domažlic a má syna Rudolfa (* 1921), který letos dělá maturitu.

b) Otto (* 1866, † 1897) studoval na gymnasiu v Domažlicích, stal se poštovním úředníkem a působil v Ústřední telegrafní stanici v Praze. Byl též záložním důstojníkem. Byl to muž neobyčejně sličný, výborný zpěvák a hudebník, miláček svých rodičů a oblíbený u všech, kdo ho znali. Když měl býti povyšen a oženiti se, onemocněl v červnu 1897 černou žloutenkou a zemřel 16. července v Kolovči u svých rodičů, které jeho nenadálá smrt zdrtila.

c) Antonín (* 1870), poštovní úředník v Kolovči také záhy zemřel (1903). Roku 1897 oženil se s Reginou, dcerou Martína Šimana, městana kolovečského, dědičkou domku č. 84 a měl s ní syna Ottu (* 1898), tajemníka berní správy v Plzni, ženatého od r. 1922 s Jarmilou, dcerou Tomáše Mandly, řediteli škol, s níž má dcery: Jarmilu (* 1927) a Martu (* 1928). Roku 1939 vystavěl si s tchánem rodinný dům.

d) Čtvrtý syn poštmistra Antonína Jaromír (* 1872, † 1938) byl četnickým strážmistrem a pak soudním revidentem v Rakovníce. Odpočinek trávil v Plzni, kdež si krátce před svou smrtí vystavěl rodinný domek. Tento milý a dobrý člověk mne ze všech členů rodu nejvíce podporoval v badání rodopisné. Za manželku pojal vdovu svého bratra Antonína, Reginu a má s ní dceru Marii (* 1905), vdovu po Emili Tůmovi, úředníku Rakovnické továrny

na šamotové zboží, která se svými dvěma dceruškami žije pohromadě s matkou v Plzni.

e) G o t h a r d (* 1883) studoval na gymnasiu v Domažlicích a po skončených studiích bohosloveckých byl činný na různých farách, nejdéle v Borotíně. Nyní je děkanem a starostou v Jistebnici, byl též polním kurátem v záloze. Je činným literárně, výňatky z jeho spisů uvádí gen. Šindelář v »Dějinách Kolovče«.

3. M a r i e (* 1835) vdala se za Františka Z e l e n k u, truhláře v Praze.

4. A n n a (* 1837, † 1882), byla chotí Františka Š p e r k y, krejčího v Kolovči.

5. V á c l a v (* 1843, † 1931) byl technickým správcem Doubkových mlýnů v Brněnci. Odpočinek trávil v Kolovči v rodném domě č. 13. R. 1868 oženil se s Annou N o v o t n o u z Kunčic u Nechanic, která zemřela r. 1900. Měl 12 dětí, z nichž dospělo 8: tři synové a 5 dcer. Z těchto Anna (* 1872, † 1925) zůstala svobodná; Božena (* 1874) vdala se za Štěpána H a b r d u, hostinského v Brně a Růžena (* 1877, † 1911) vdala se za Josefa N e d v ě d a, obecního tajemníka v Staňkově; Hedvika (* 1879) byla chotí Jana B e r á n k a, velkoobchodníka vínem a Olga (* 1885) Aloise Č e r n é h o, správce zámku Žinkov. Hedvika a Olga žijí jako vdovy v rodném domě v Kolovči.

Ze synů Václavových byl J e r o n ý m (* 1870, † 1911 v Gelsenkirchenu) povahy dobrodružné, která ho přivedla k povolání námořnickému. S manželkou Anežkou Seifertovou dětí neměl. Druhý syn, V á c l a v (* 1876) byl strojníkem a padl roku 1917 v Macedonii jako záložní šikovatel. S manželkou Klárou S a h n o w o u z Hamburku (Hamburg) měl dceru Kláru (* 1909), která žije s matkou v Hamburku (Hamburg). Třetí syn V i l é m (* 1881) obchodní cestující zahynul rovněž ve válce roku 1918, nezanechav z manželky Antonie F r y č k o v é z Čes. Budějovic žádných dětí.

Antonínu a Václavovi, jakož i jejich rodinám věnuje generál Šindelář ve svém díle »Dějiny Kolovče« velmi mnoho místa, uváděje jejich zásluhy o hospodářský a společenský život městečka.

b) Haluz Martinova:

Druhý syn Kašparův M a r t i n (* 1811, † 1857) byl adjunktem kreslení na nižší reálce v Domažlicích, kde se 1846 oženil se Salomenou (* 1828, † 1868), dcerou Antonína K a u b a, měšfana v Domažlicích č. 50 a Rosálie L e p š í. Velká nerovnost věku byla příčinou neshod v manželství. Z osmi dětí zemřely čtyři v dětském věku, o dcerách Marii (* 1850), Anně (* 1856) a Barboře (* 1854) není zpráv, jen tolik, že se sirotků ujal strýc Josef. Syn Alois (* 1847) studoval na technice a byl pak ředitelem cukrovaru v Havrani u Mostu (Brüx). Byl mužem velmi pracovitým: i když odešel na odpočinek, vstoupil jako společník do fy Frant. Jodl. V Pra-

ze koupil několik domů, v jednom z nich, II. 658, Příčná 2, bydlil. Zemřel 2. VII. 1914 náhle zánětem srdečního svalu a majetek přešel do cizích rukou. R. 1883 oženil se s Alvína (* 1866, † 14. VI. 1914), dcerou pražského měšťana Františka Dörfla a Klotildy Thierfelderové. Měli 5 dětí: Richard (* 1890, † 3. VII. 1918) byl nadporučkem v záloze; Otto (* 1891, † 1922) byl úředníkem Anglobanky v Praze a jím, zdá se, vymřela tato haluz po meči. Oba synové s rodiči jsou pohřbeni na Olšanech, VIII. hřbitově, při severní zdi.

Dcery: Berta (* 1884) provdala se za nadporučíka Arnošta Kitla a žije v Liberci (Reichenberg); o Anně (* 1887) nemám zpráv, Markéta (* 1888) provdala se za Eduarda Miksche, úředníka České spořitelny a po jeho smrti za advokáta Dr. Klofetze ve Vídni (Wien).

c) Haluz Josefova:

Nejmladší syn Kašparův Josef (* 17. I. 1829) byl necelých 5 měsíců, když osířel. Věnoval se živnostem otcovým a matka pečovala, aby v nich došel zdokonalení. Tři roky pracoval ve Vídni (Wien). Rodné hnízdo, jež ujal r. 1848, stalo se mu záhy těsným. Roku 1875 je prodal a koupil hospodářství o 10 ha s řezničtvím a hostincem ve Staňkově za 14.000 zl. Při vší lásce vychovával své děti v přísné kázni a poslušnosti. Byl velmi zbožný a vedl k zbožnosti i svou čeleď. Zemřel tiše a lehce r. 1908. Ženat byl dvakrát: roku 1851 s Marií († 1891), dcerou mlýnáře Michala Langa (viz str. 21), podruhé r. 1893 s Marií Ledvinovou († 1912) vdovou po Matěji Adamoviči, tchyní syna Bohumila. Z prvního manželství měl 9 dětí, z nichž Jan zemřel v dětství, Josefinu (* 1872, † 1933 v Praze svobodna). Anna (* 1852) provdala se za Jakuba Zídku, hostinského v Staňkově; Anežku (* 1870, † 1912) za svého sváka Jiřího Adamoviče, majitele realit v Domažlicích; Marie (* 1861, † 1908) za Antonína Holuba, pekaře ve Kdýni; Terezie (* 1863, † 1939) za obchodníka Jana Kyselu v Staňkově. V době, kdy vedla hospodářství svému synu Janovi, řídícímu učiteli ve Lštění, poskytla mně velmi cenné zprávy o této linii Felixů. Filomena (* 1865) provdala se za Jana Nelibu, soudního úředníka v Rakovníce.

Syn Bohumil (* 1854, † 29. IV. 1899) byl sládkem v Irkutsku a ačkoliv se mu tam líbilo a dobře vedlo, vrátil se na přání otce do Čech, kde měl v nájmu pivovary v Merklíně, potom v Chudenicích. Roku 1877 oženil se s Marií Adamovičovou z Domažlic, která se z bolesti nad ztrátou manžela vrhla 29. XII. 1899 v Staňkově pod vlak a je tamže pochována. Z jejich 5 dětí Bohumila (* 1888) je vdána za Jana Felixe Mrkvíčku, berního správce, Markta (* 1891) byla učitelkou, vstoupila do řádu šedých sester a žije tou dobou v Rychnově nad Kněžnou, Marie (* 1894, † 1935) byla chotí JUDr. Jaroslava Barona v Praze; Jaroslav (* 1889), MUDr., zahynul roku 1917 v Tambově na

Rusi; Karel (* 1892) je doktorem zvěrolékařství. Oba tito vystudovali gymnázium v Domažlicích.

Druhý syn Josefův Cyril (* 1868) převzal hospodářství, řeznictví a hostinec od otce. Přikoupil 18 korců polí, vystavěl jednopatrový »Hotel Felix« a byl po dvě období starostou městyse. R. 1892 oženil se s Annou († 1935), dcerou Jana Pavlíka, majitele Paseckého mlýna a Aloisie Trnkové ze Staňkova. Z manželství vzešlo 7 dětí: Božena (* 1892, † 1893), Marie (* 1897) provdala se za Václava Roučku, správce spořitelny v Staňkově, Anna (* 1899) provdaná za Jana Pavlíka, majitele Bílého mlýna, Johanna Anežka (* 1901) jest chotí Václava Holuba, správce hospodářského mlýna, a Božena (* 1911) chof Viléma Friše, městského stavitele v Strakonicích.

Ze synů Cyril II. (* 1894) vystudoval Obchodní akademii v Plzni, jako záložní poručík se dal aktivovat; roku 1926 opustil vojenskou službu jako dělostřelecký nadporučík a je nyní celním tamním v Praze. Roku 1929 oženil se s Emilií, dcerou finanč. podúředníka Václava Filipa a Anny Boňkové. Má syna Cyrila III. (* 1931). Mladší syn Bohumil (* 1906) převzal od otce trojí živnost, zmodernisoval řeznicko-uzenářské zařízení a rozšířil přistávkou hotel. Roku 1932 oženil se s Annou, dcerou Antonína Mráze, hostinského z Loučimě a Marie Tiché z Koryt; má s ní dceru Bohumilu (* 1933) a syna Cyrila IV. (* 1934). A tak je postaráno o VII. pokolení, aby pokračovalo v trojí živnosti, která je v rodu od r. 1749.

2. Větev Jakubova:

Jakub Felix (* 1786, † 1858) hospodařil v Osvračíně na č. 28; r. 1805 oženil se s Kateřinou († 1861), dcerou Jeronýma Kochmana, s níž měl 8 dětí, z nichž 7 dospělo:

1. Anna (* 1807) vdala se za Jana Chocholatého v Osvračíně č. 8;

2. Marie (* 1809) byla od r. 1847 chotí Tomáše Kocoura ze Staňkova;

3. Markéta (* 1814, † 1885) svobodna;

4. Jan (* 1812, † 1882) byl hajním. S chotí (1840) Markétou Vrbovou († 1885) měl dvě děti: Jana (* 1840), ienž se zabil 1859 pádem se střechy a Annu (* 1841, † 1902), vdanou za Tomáše Tichého do Všekar;

5. Václav (* 1821, † 1905) podruh v Osvračíně, byl od r. 1852 ženat s Marií, dcerou Václava Pučelíka, s níž měl syna Jakuba (* 1854), zemřelého v dětství;

6. Josef (* 1816) oženil se r. 1842 s Barborkou Houdkovou z Ouboče; o jeho potomstvu není nic známo;

7. Jakub (* 1823, † 1905) žil na č. 28 v Osvračíně. Oženil se r. 1845 s Marií Pivoňkovou († 1885) a měl dvě dcery: Markétu (* 1848, † 1881 na tbc) a Marii (* 1852, † 1861). S druhou chotí Annou Nozarovou († 1892) dětí neměl.

B. POŠLOST JIŘÍHO:

Jiří (* 1718) oženil se r. 1747 s Markétou († 1785), dcerou Matěje Hůrky a dostal s ní chalupu č. 24 v Osvračíně. Měl 10 dětí, z nichž 4 zemřely záhy a dcery Barbora († 1800) a Johanna (* 1831) svobodny. Čtyři synové měli potomstvo, jež buď záhy vymřelo anebo se z kraje vystěhovalo.

1. Jan (* 1750, † 1807) hospodařil v Chotiměři na čís. 25 a r. 1776 oženil se s Magdalenou († 1813), dcerou rolníka Bílka z Chotiměře č. 25. Ze 6 dětí dospěl pouze syn Ondřej (* 1783, † 1858), který žil v Nahošicích č. 43 jako patentální invalida-kaprál. Byl dvakrát ženat. S Terezií Mederovou z Rokycan († 1836) měl syna Josefa, s druhou manželkou (1837) Dorotou, dcerou Simona Rospeka z Chotiměře č. 37, dětí neměl.

Syn Josef (* 1818, † 1869) byl bednářem v pivovaře nahošickém a byl rovněž dvakrát ženat: roku 1844 s Marií († 1848), dcerou Jiřího Kaaše z Mrchojed a podruhé 1848 s Annou, dcerou Řehoře Macha, která 1871 provdala se za Antonína Junga v Nahošicích č. 20. Syn Josef (* 1854) zemřel 1858; dcera Barbara (* 1850) vdala se za Františka Bognera ze Stoda (Staab) a Markéta (* 1857) vdala se r. 1884 za Václava Prasichtila (Přecechtěl?) ze Zahořan.

2. Václav (* 1752) byl kočím barona Hildprandta a vystavěl si na panském gruntě chalupu, kterou roku 1807 prodal Janu Čadovi z Močerad za 519 zl. R. 1786 oženil se s Marií Ullovou a měl s ní 5 dcer a 2 syny: Jana (* 1800), o němž nicého známo není a Heřmana. Z dcer Eva a Anna záhy zemřely; Dorota (* 1782) vdala se za Jakuba Švába z Křenov; Marie (* 1790) za Jiřího Lamunu, kdežto Barbora (* 1787) zůstala svobodna.

3. Antonín (* 1755, † 1806 vodnatelostí), byl podruhem v Osvračíně č. 55 a dvakrát ženat: r. 1783 s Barborou († 1800), dcerou Josefa Ulricha a r. 1800 s Annou († 1836), dcerou Josefa Záchatého, která mu přinesla věnem 50 zl., jednu krávu a jednu ovci. Ze 7 dětí tři zemřely záhy; o Magdaléně (* 1790) a Josefově (* 1814) není nicého známo. Johanna (* 1796) zdědila po dědovi chalupu č. 6 v Osvračíně, kterou pak s manželem Petrem Ševčíkem z Milavče prodala Heřmanu a Evě Kubrovým. Antonín (* 1800, † 1862 zánětem plic), vysloužilý kaprál, byl rovněž dva-

Prof. Dr. Emil Felix.

kráte ženat; roku 1834 s Annou O s s o i n s k o u ovdovělou Procházkovou († 1835) a r. 1835 s Kateřinou († 1882), dcerou Jana Čady, která mu přinesla věnem chalupu č. 47 v Osvračíně. Ze tří dětí Jana (* 1836, † 1867), vysloužilý voják, zdědil chalupu; Antonín (* 1842) — osud neznámý —; Anna (* 1849) provdala se za Ondřeje Kohla, čeledína.

4. Petr (* 1760, † 1800) ujal od matky chalupu č. 24 a vyplati bratřím podíly po 10 zl. Oženil se r. 1783 s Kateřinou († 1799), dcerou Jeronyma Maříka a podruhé 1799 se Zuzanou, dcerou Jana Čady z Močerad, která se roku 1803 provdala za Antonína Schitteru. Z dětí tři záhy zemřely, o Johanně (* 1795) a Martinovi (* 1784) není nic známo; Anna (* 1792) měla ne manž. syna Jana (* 1825) a vdala se za Václava Kůsa z Osvračína č. 32. Dcera z druhého manželství Petra, Marie, (* 1800) vda la se za Jiřího Lamínu, domkáře v Osvračíně č. 3.

Z Á V Ě R .

Posuzovatelé této skromné studie, ač-li ji uznají hodnou své pozornosti, nechť prominou, že neuvádím u každého člena rodu, kde se narodil, nebo kde zemřel, pokud je to dáno pobytom jeho rodičů anebo člena samého. Rovněž nechť prominou, že neuvádím čísel svazků a listin příslušných matrik anebo pozemkových knih. Mimo to bylo mi spokojití se ve velmi četných případech s tím, co mi bylo dodáno od členů té které větve.

Tělesné znaky našeho rodu jsou postava povětšině prostřední až vysoká (výjimky jsou mizivé), tvář pravidelných rysů, oči modré, vlasy kaštanové. Právě jen v mé větvi vyskytuje se oči tmavé, u mého otce a tety Markety, kteří oba byli též postavy menší, kdežto jejich sestra Anna byla modrooká a vysoká. Z mých sourozenců tmavé oči měli nejstarší a nejmladší bratr. Postavu vyšší zdědili synové po matce, sestra zůstala po otci malá. Holohlavost se vyskytuje také jen v mé větvi.

P o v o l á n í m byla převážná část členů rodu zemědělci a tím se vysvětluje také jistá konservativnost v povaze rodu, přímočarost v názorech a jednání, která mnohdy není bez příměsku drsnosti. Velmi málo členů náleží stavu řemeslnickému, také obchod a živnosti jsou málo zastoupeny. Ze živnosti je to význačnou měrou živnost hostinská, která v nejmladší haluzi nejmladší linie vykazuje posloupnost již od r. 1749. Z pěti sládků proslavil se jako odborník František († 1914). Stav úřednický jest zastoupen sotva tuctem členů, učitelský pouze dvěma, právnický jediným, profesorský, lékařský a zvěrolékařský rovněž tak. Největší oblubě těšily se vědy technické: rod vykazuje čtyři inženýry, jednoho ředitele továrny, jednoho ředitele cukrovaru. Vojenský stav vyvolilo si šest členů rodu, duchovní jeden.

Z d u š e v n í c h v l a s t n o s t í vyniká nejvíce velká láska k práci, jak je u jednotlivých členů též zvláště uváděno. Ať v jakémkoliv povolání, členové našeho rodu neustali v pilné práci ani tehdy, když odešli na výminek nebo na odpočinek a tak všichni mohli by si dát do znaku jako heslo:

p r á c e — n a š e p o t ě s e n í .

Tato pracovitost není však provázena podnikavostí, takže hospodářský vzestup je pomalý.

Pracovitost sama vyvěrá z povahy selské práce, kde každá nedbalost má následky zjevné všem a toho selská hrdost nesnese.

Co dále chybí členům našeho rodu, je obchodní duch. Nepatrny zlomek procenta, který se věnoval obchodu, neměl úspěchu, nebo přímo ztroskotal.

Od prvního výskytu rodu v našem kraji jsou všichni členové národnosti české a vyznání římsko-katolického. Teprve od 70. let minulého století přizpůsobují se některé rodiny německému prostředí, do něhož je osud zanesl. Ve Wisconsinu a Kanadě přizpůsobili se prostředí anglickému tak, že třetí pokolení již česky vůbec neumí.

Ředitel ing. Karel Felix.

P O Z N Á M K Y :

1. K str. 40-[6], ř. 30:

V rodopisném archivu řídícího učitele Václava Petráska v Klatovech našel jsem tento výpis ze soudního jednání:

»O tom, že Jakub Felix má hotové peníze uschovány ve srubu, dověděl se Jakub Kaburek od bratra Vavřince a vloupal se do škrovou střechou do srubu, našel tam tři pytlíky peněz úhrnem přes 115 zl. — Vavřinec zemřel před rozsudkem, Jakub byl r. 1773 v Klatovech k smrti odsouzen, že však vše doznal a o milost žádal, byl mu trest změněn v 3 leta »opus dominicale« a 10 ran karabáčem každého půl roku. — V rodokmenu Kaburků nacházíme jméno Vavřinec v linii olbrámovské, která se odštěpila již v 17. století. Podle časové souvislosti mohl by tento Vavřinec být totožný s Vavřincem, jehož syn Tomáš měl r. 1765 chalupu ve Lštění č. 30 a byl otcem Vojtěcha, o němž viz níže, ale zjistit to nelze.

2. K str. 51-[17], ř. 9-13:

Podezření z této vraždy se soustředilo na Vojtěcha Kaburku, sedláka z č. 68, po dvoře zvaného Koukola. Tento zdědil po otci Tomášovi chalupu č. 30 ve Lštění, ale jsa člověkem krajně ctižádostivým, prodal ji a koupil r. 1838 dvůr č. 68 (u Koukolů) a dosáhl, že byl r. 1841 jmenován i rychtářem. Mezi sousedy nebyl však oblíben a když byl 1844 zbaven rychtářství, podezíral Jana Felixe, že se to stalo jeho přičiněním. Sousedé varovali několikrát Jana Felixe, po dvoře Třísku, aby se měl před Koukolem na pozoru, ale ten nedbal.

Spravedlnost vykonávali tehdy ještě vrchnostenští justiciářové, pátrání, bylo-li jaké zavedeno, nemělo výsledku. Podle vyprávění mé matky a tety Prášilové, které bylo při smrti otcově již 10 let, stýskával si Kaburek sousedům, že, jak se setmí, vidí toho Třísku před sebou. Je přirozené, že těžké podezření, v jakém Kaburek byl, strpčilo mu život, takže r. 1853 dvůr prodal a vystěhoval se do Ameriky. Jeho syn Jakub, který měl chalupu č. 28 ve Lštění, vystěhoval se za ním až r. 1865 a z Ameriky po nějakém čase poslal 1.000 zl. na kostel a modlitby za otcovu duši. Vojtěch prý se na smrťelné posteli doznal. Vyprávění tetino potvrzuje soused Matěj Křepel, který o věci slyšel od svého děda Jana. Souhlasně jest vražda vylíčena v rukopisných pamětech Václava Buška, sedláka ze Lštění č. 27.

Z N A Č K Y A Z K R A T K Y :

* == narozen(a)
† == zemřel(a)
poz. kn. == pozemkové knihy
mil. vrchn. == milostivá vrchnost
tbc == tuberculosa
m. == matrika

P R A M E N Y :

Matriky farních úřadů: Bližejov (Blisowa), Domažlice, Chudenice, Kdyně, Klatovy, Koloveč, Lštění, Osvračín, Plzeň, Plzenec, Poleň, Praha II. Sv. Štěpán, Praha III. Sv. Mikuláš, Praha III. Sv. Tomáš, Praha IV. Pohorelec, Stanětice, Stáňkov, Úboč.

Pozemkové knihy v archivu Země České okresů: Domažlice, Kdyně, Klatovy, Plzeň (Lobzy), Týn Horšovský (Bischofteinitz).

Archiv města Domažlic.

Ottův Slovník Naučný, Sedláčkovy »Hrady a zámky«, Sokolský věstník. Rodopisný archiv řed. měšť. šk. V. Petráška Klatovy, generála Šindeláře »Dějiny městyse Kolovče«.

Paměti sedláka Václava Buška ze Lštění (rukopis).

Posel od Čerchova.

Vyprávění starých pamětníků, atd.

SEZNAM JMEN SPŘÍZNĚNÝCH RODŮ

(Číslice odkazují na stránkování v hranatých závorkách;
v. = vývod z 32 předků Václava Felixe.)

Adamovič 30	Čepička 6
Baltizar 14	Čermák 8
Baron 30	Černý 18, 21, 23, 29
Barthel 20	Čvačka 24
Bayer 9	Dietze 25
Bejšovec 7	Dočekal 8
Bereda 11	Dörfel 30
Beneš 19, 20, v.	Dvořák 9
Beránek 29	Ejem 12
Berner 25	Fiala 11
Bílek 32	Fictum 7, 21
Bláha 23	Fischer 27
Blasig 25	Fišer v.
Bogner 32	Fleischhans 19
Bolek 12	Frank 4
Boněk 31	Friš 31
Borník 20	Fronk 9, 20
Bouček 9	Fryček 29
Bouda 20, v.	Grohmann 11
Bozděch 16	Grünzweig von Eichensieg 21
Brenner 15	Guldan 26
Březina 8	Gutjahr 24
Brož 7, 14	Gütter 23
Bufka 22	Habrda 29
Buchwald 9	Hána 28
Bureš 22	Hauer 9, 22
Burian 14	Hauser 29
Bušek 6, 14, 17, 20, 22, 36, v.	Havel 26
Casper 24	Heiting 24
Cee v.	Heller 25
Cibulka 15, v.	Herian 21
Cinert 15	Hipmann 14
Císař 11	Hlava 18
Cyphelly 12	Hněvkovský 22
Czermack 12	Holub 21, 30, 31
Čada 7, 32, 33	Homolka 27
Částek 13	

Honzík 11	Konáš 23
Horák 12	Kondr 11
Horálek 10	Koráb 27
Hořčic 8	Korba 21
Houdek 31	Kosina 4
Hrbáček 10, 17, v.	Kostlivý 22
Hughes 24	Koukl 7
Hummel 7	Král 15, 24
Hurka 21, 32	Královec 27
Hynek 7	Kratochvíl v.
Charvát v.	Kraus 6, 22
Chloupek 6	Kremlička 13
Chocholatý 22, 23, 31	Křepel 6, 8, 9, 10, 14, 18, 36
Christoph 26	Kruml 16
Chudoba 11	Kubíček 11, 12
Jankovský 17	Kubš 8
Janouš 16, 21	Kühmayer 9
Janovec 16	Kunc 14
Jaroch 6	Kůs 4, 10, 33
Jaschek 12	Kuška 12
Jilek 12	Kysela 30
Jína v.	Lamb 27
Jiránek 12	Lamina 32, 33
Johnson 25	Lang 7, 13, 21, 24, 30
Jung 18	Latter v.
Kaas 28, 32	Lažanský 12, 13
Kaburek 6, 10, 16, 36	Ledvina 30
Kadlec v.	Leider 18
Kahs 26	Leitl 25
Kánský 10	Lepší 29
Kára 27	Lewey 15
Katzowský v.	Lieter 24
Kaub 29	Litzenmayer von Hochstätten v.
Kaukl 6	Mach 32
Khin 27	Maier 25
Khodl 11	Marian 23
Kitl 30	Mařík 26, 27, 33
Kittler 14	Martinek 5
Klein 24	Mašín v.
Klieter 24	Mattas 11
Klír 12	Mazánek v.
Klofetz 30	Meder 32
Kmošek 8	Menárik 7
Kocour 31, v.	Mencl 13
Kočandrle 11, 13	Miks 30
Kohl 33	Millan 24
Kochmann 4, 15, 21, 31	Mraz 31
	Mrázek 10

Mrkvička 30	Procházka 32
Müller 9	Pučelík 31
Nedobitý 7	Puchta 27
Nedvěd 29	Pytlík 11
Nejedlý 28	Rada v.
Neliba 30	Raděj 8, 16, 17, 20, 23
Němeček 17	Radolf 7
Nerad 8	Reischel 13
Neubauer 24	Renneberg 25
Nosil 22	Renulinlich 25
Noska 8, 15	Rill 25
Novák v.	Rodisch 24
Novotný 29	Roidl 21
Nozar 25, 32	Rospek 32
Odvody 14, 15, 17, 18, 22, v.	Rößler 7
Ossoinski 32	Roubal 17, v.
Oswald 17	Roučka 31
Otta 10	Ryšavý 27
Pachl 27	Sahnow 29
Pajdar 25	Scinto 25
Palma 17	Seidel 14
Pánek 27	Seifert 29
Papírník v.	Selinger 10
Pavlík 21, 22, 28, 31	Schaiffer 24
Pech 7	Schamberger 20
Pejsar 29	Schinko 25
Pek 14	Schittera 33
Peksa 14	Schlosser 15
Pelišek 12	Schmidt 27
Pešík 14, 16	Schneider 12
Peter 8, 24	Schötterl 9
Peteržík 26	Singer 15
Petrníchl 13	Skála 7
Pflanzer 12	Sklenář 21
Piel 5	Sládek 12
Piemeisel 26	Slezák 13
Pícha 10	Sloup 10, 14, 16
Pinger 8	Smažal 26
Pitter 27	Sobush 25
Pivoňka 32	Sochor 19, v.
Plaček 27	Soukup 15, 20
Pokorný 10	Stankovič 9
Poslední 22	Stauber 8
Prasichtil 32	Steinbauer 20
Prášil 17, 36	Steinberger 22
Pražák 8	Stejskal 14
Přecechtěl 32	Stengel 5
Přibyl 7	Stöhr 15

Strahovský 19	Tůma 29
Straka 15	Turek 7
Straub 7	Ulrich 32
Svačina 15, 19, 20	Ulovec 32
Svítíl 9	Vácha v.
Swinghammer 24	Váchal 23
Synek 16	Vajc 15
Šedivá 10	Valenta 26
Šell 13	Walter 9
Ševčík 32	Vaňásek v.
Šiman 21, 28	Vaněk 8
Škarda 10, 17, 21	Weber 16
Šneberger 11	Weisz 21
Špaček 9	Wendl 15
Šperk 29	Willitzer 23
Špička v.	Vimmer 13
Šrámek 8	Vincour 12
Štandera 10	Vitová 11
Štiljianov 19	Vlach 15
Šváb 32	Volf 7, 14, 17, 21, v.
Švec 9	Wölfel 9
Tauber 7	Vrba 6, 22, 23, 31
Techl 11	Vuchtrl 15, 21, 25
Thiel 11	Zachatý 32
Thierfelder 30	Zákoucký v.
Tichý 31	Zápařka 12
Tomsa 13	Zelenka 29
Trajttinger 8	Zenker 12
Trnka 31	Zídek 30
Tříška 6	

Vývod Václava Felixe (* 1928) ze 32 předků.

I. pokolení. Praprapr - dědové a - báby.

Z otcovy strany:

32. Jakub FELIX, sedlák ve Lštění č. 18, * 1785, † 1809.
33. Marie Roubalová, dcera sedláka z Ouboče, provd. r. 1806, † 1858.
34. Matěj Bušek, sedlák a rychtář ve Lštění č. 5, * 1775, † 1850.
35. Kateřina Hrbáčková z Hradiště č. 2, provd. 1798, † 1860.
36. Jiří Odvody, sedlák, Hradiště č. 26, * 1776, † 1854.
37. Kateřina Cibulková, provd. 1808, † 1873.
38. Jiří Wolf, sedlák, Lštění č. 14, * 1783, † 1830.
39. Anna Kadlecová z Úboče, provd. 1808, † 1837.
40. Václav Sochor, zámečník, Opočno.
41. Anna Nováková.
42. František Katzovský, setník-chirurg, Rakovník.
43. Kateřina Litzemayer von Hochstätten.
44. František Beneš, městský představený, Hrochův Týnec.
45. Magdalena Charvatová, Žumberk.
46. Josef Latér, měšťan, Pardubice č. 47.
47. Tekla Mazánková, dcera měšťana, Pardubice č. 38.

II. pokolení. Prapra

16. Jan FELIX, sedlák ve Lštění č. 18, * 1807, † 1845.
17. Anna Busková, * 1809, provd. 1831, † 1890.
18. Jakub Odvody, sedlák, Lštění č. 14, * 1810, † 1877.
19. Maří-Magdalena Wölfová, * 1807, provd. 1830, † 1879.
20. Josef Sochor, c. k. aktuár, Praha IV.
21. Amalie Katzowská, provd. 1828.
22. Václav Beneš, porybný, Bohdaneč u Pardubic.
23. Rosalie Latteroová.

III. pokolení. Pra

8. Martin FELIX, sedlák, Lštění č. 18, * 1843, † 1912.
9. Marie Odvody, * 1837, provd. 1863, † 1909.
10. Josef Sochor, obchodník a majitel realit v Bohdanči, * 1828, † 1902.
11. Marie-Magdalena Benešová.

IV. pokolení. Dědové a báby:

4. Jiří FELIX, vrch. pošt. ředitel v. v., Praha XI. čp. 1492, * 1868.
5. Marie-Magdalena Sochorová, * 1866, provd. 1891, † 1920.
2. Ing. Eduard FELIX, * 1899, Praha XII., Boleslavská 7.
6. Eduard BENEŠ, tajemník, Praha XI., * 1871, † 1938.
7. Růžena Bousová, * 1873, provd. 1895.

V. pokolení. Rodiče:

3. Růžena BENEŠOVÁ, * 1898, provd. 1924.

VI. pokolení. Střen (probant):

1. Václav FELIX, * 1928.

Z matčiny strany:

48. Josef BENEŠ, chalupník, Nebovidy č. 13.
49. Josefa Krulichová, Nebovidy č. 13.
50. Václav Mašín, polodvorník, Nepoměřice č. 43.
51. Kateřina Benešová z Kralic.
52. Josef Kratochvíl, chalupník, Ovčáry.
53. Kateřina Vachová, Sendražice č. 12.
54. Tomáš Vaňásek, chalupník, Nebovidy č. 19.
55. Anna Papírníkova, Nebovidy.
56. František Bouda, punčochář, Semily.
57. Marie Zákoucká, dcera krejčího.
58. František Jína, tkadlec, Semily.
59. Terezie Špičková, dcera sedláka, Hrubá Horka.
60. Michal Fišer, Železný Brod č. 70.
61. Antonie, dcera Antonína Čeče, Krupaře v Železném Brodě, č. 125.
62. Josef Radáč, krupař, Železný Brod č. 3.
63. Anna, dcera Františka Kocoura ze Železného Brodu č. 213.

dědové a - báby:

24. Josef BENEŠ, chalupník, Nebovidy č. 13.
25. Barbora Mašinová.
26. Matěj Kratochvíl, rolník, Nebovidy č. 19.
27. Barbora Vaňásková.
28. Jan Bouda, punčochář, Semily č. 120.
29. Marie Jínová.
30. Míchal Fišer, soukeník, Železný Brod č. 2.
31. Marie Radová, Železný Brod.

dědové a - báby:

12. Josef BENEŠ, hostinský v Nebovidech, * 1845.
13. Marie Kratochvílová, * 1845, provd. 1869.
14. František Bouda, pekař, Semily č. 120, * 1835.
15. Anna Fišerová, * 1849, provd. 1870.

Přehled rozvětvení rodu FELIXŮ kmene osvračinského.

Číslice pod rokem narození značí stránku knihy v hranačích závorkách.

